

1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : இந்தச் சட்ட முன்வடிவை சட்டமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்ட முன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4). அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு: (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு, 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/73)ஐ ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(5) அரசின் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நிலவுடமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவு.

MR. DEPUTY SPEAKER: The motion in regard to this Bill is for reference to a Joint Select Committee. However, in view of the request of many of the Leaders of the Opposition parties, the Hon. Minister will now move a substitute motion for taking the Bill into consideration.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பொதுவாக, இதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று இன்றைக்குக்கூட அறிவிப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இன்று அவைக்கு வரும்போது இது கூட்டாய்வுக் குழுவுக்கு விடப்படும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் வந்தோம். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே இப்போது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அலுவல் ஆய்வுக்குழு இந்த முடிவை எடுக்க எப்படி உரிமை படைத்தது என்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பிசிஎஸ் அட்வைசரி கமிட்டி தானாக அப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கவில்லை.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்] [1973 ஏப்ரல் 2]

It is not a decision of the Business Advisory Committee. It was the consolidated opinion of the Opposition Leaders that the Bill be taken into consideration.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: முடிவு எடுப்பதற்கான கருத்து ஆராயப் பட்டிருந்தாலும் இந்தக் குறிப்பிட்ட பொருளைப் பற்றி ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டியதில்லை என்று கருத்து அறிவித் திருந்தாலும் இன்றைக்கு கொடுத்த அறிவிப்பிலும் கூட்டாய்வுக் குழுவுக்குப் போகிறது என்று தந்த பிறகு அதை மாற்றுவது முறையாக இருக்கும் என்று கருத முடியாது. உங்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இவ்வாறு எடுத்துவிடுவது சரியா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இதை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டாம், பேரவையிலேயே விவாதித்து விடலாம் என்று தீர்மானம் போடவில்லை. திரு. தங்கமணி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் சொன்னார்கள், மற்றவர்களும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். உங்களுடைய கட்சித் தலைவரும் ஒப்புக் கொண்டார்கள்.

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தின்: நான் அன்றைக்கு கமிட்டி யில் இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மதிப்பிற்குரிய திரு. லத்தீப் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினை நியாயமான ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்றே கருதுகிறேன். காஷுவலாகப் பேசப்பட்டது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் அதையே ஆதாரமாகக் கொண்டு பேசக்கூடாது, அப்பேர்ப்பட்ட முடிவுக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக அரசாங்கத்தின் சார்பாக அமென்ட்மென்ட் இருக்கிறது. வாபஸ் வாங்குவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வாபஸ் வாங்கிய பிறகு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பொதுவாகப் பேசி இறுதியில் அந்த முடிவை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் மசோதாவை 'மூவ்' பண்ணட்டும். நீங்கள் அமென்ட்மென்ட் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் தரப்பிலிருந்து ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்.

It is left to you to convince the Government.

1973 ஏப்ரல் 2]

THIRU R. PONNAPPA NADAR: I may also be heard.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவர் சொன்னது மாதிரி அமைச்சர் பில்லை மூவ் பண்ணட்டும். திருத்தத்தை மூவ் பண்ண வேண்டாம். அதைப்பற்றிப் பேசுவோம். இறுதியில் திருத்தத் தைப் பற்றி முடிவு செய்யட்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: The Bill has already been moved. Now the question is whether it has to be taken up for consideration by the House or whether it should be referred to a Joint Select Committee.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I would like to make one submission. I was one of the Members of the Business Advisory Committee who participated in the meeting of the Committee. It was suggested and unanimously accepted that the Bill should be discussed on the floor of the House. I never wanted any special favour. I am also not for any special favour. It was decided at the meeting that the Bill be discussed on the floor of the House, because there are certain inherent difficulties in the Bill, which, we, the Members will be able to point out.

In the light of the discussions and suggestions that would be made in the House, the Hon. Minister may move his amendments, if he is convinced. I am pointing out all these things because, the hon. Member Thiru Latheef came to me and asked: "who are you to decide at the Business Advisory Committee?" That is the tone in which he asked me.

As a Leader of the Party, when all the Leaders of the Parties have agreed, I simply kept quiet. I do not want to take away the valuable time of the House. I was not for discussion or against discussion taking place. I am also not against the matter being referred to a Joint Select Committee. I am making this point clear through the Chair.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பிசினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நமக்குக் கொடுத்த ஆலோசனை என்னவென்றால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று. பிறகு, இது முக்கியமான மசோதாவாக இருப்பதனால் இப்போதே அதை நிறை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 2]

வேற்றி விடலாமே என்ற கருத்தை நான்தான் தெரிவித்தேன். மற்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது போல் இன்று இந்த மசோதாவை பரிபூர்ணமாக விவாதித்து—நாங்கள்கூட சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். சிலவற்றை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் அல்லது நிராகரித்துவிடலாம். ஆகவே, அந்த முறையில் இன்று இதன் மீதான விவாதத்தை நடத்துவது நல்லது.

நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு விதியிருக்கிறது. பிசினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் முடிவை தாங்கள் அறிவிக்கிறீர்கள். சபை அதை ஏற்றுக்கொள்வதாகத்தான் கருதிக் கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த சட்டசபைக்கு அதை மாற்றுவதற்கு எப்போதுமே அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போதே இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்போதுள்ள பிரச்சனை இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடுவதா இல்லையா என்பது. பொறுக்குக் குழுவிற்கு விட வேண்டுமென்று ஹாண்டே அவர்கள் சொல்கிறார்கள். விட்டாலும் ஆட்சேபணை இல்லை என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: தயவுசெய்து இதை பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் பொறுக்குக் குழுவிற்கு விடவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை என்பது என் கருத்து. பூராவும் விவாதித்து இன்றைக்கு முடிவு செய்வது என்ற கருத்தின்பேரில் திருத்தங்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். வேண்டுமானால் இப்போதே கூட அவர்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்து விவாதிக்கலாம். ஆகவே இதை இன்றைய தினமே விவாதித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: டிஸ்கஸ் செய்வோம்.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is left to the Government to move a Bill. The manner in which a Bill should be moved is left to the discretion of the Government. The Hon. Minister may request the House to decide whether it should be discussed in the

1973 ஏப்ரல் 2]

House or whether it should be referred to a Joint Select Committee. That right is with the Hon. Minister. Let the Hon. Minister move the motion first.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Technically I would like to say that it has already been moved. I only request the House to take up the Bill for consideration. மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடைமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன்வடிவை* (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 11/1973) ஆய்வு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1955-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கூறியுள்ளபடி குத்தகை பாக்கி, நிலத்தைப் பயிரிடத் தவறியது போன்ற குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்காக அன்றி மற்றப்படி, பயிரிடும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு இச் சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர், குத்தகை உரிமைப் பதிவேடுகளைத் தயாரிப்பதற்கும், பேணி வருவதற்குமாக தமிழ்நாடு 1969-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மை நிலங்கள் குத்தகை உரிமை ஆவணங்கள் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. மாநிலம் முழுவதும் இச் சட்டம் செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. 1973, பிப்ரவரி, 26-ம் நாளன்று வரவு-செலவுத் திட்ட உரையின் வாயிலாக முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தவாறு வேளாண்மைச் சீர்திருத்தத்தில் மற்றொரு நடவடிக்கையாக, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்குப் பயிரிடும் நிலங்களை நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளும் உரிமையை அவர்களுக்கு அளிக்கச் சட்டம் கொண்டுவர அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

பயிரிடும் குத்தகைகாரர் ஒருவர் தாம் பயிரிடும் நில உடைமையில் அடங்கியுள்ள நிலம் சம்பந்தமாக நிலச் சொந்தக்காரருக்குள்ள உரிமை, பாத்தியதை, பற்று ஆகியவற்றை, நில உடைமையாளர், என்ற வகையிலும் பயிரிடும் குத்தகைதாரர் என்ற முறையிலும் தாம் வைத்திருக்கும் நிலத்தில் மொத்த பரப்பு 5

* 29-3-1973 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 ஏப்ரல் 2]

ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேற்பட்டிருக்கக் கூடாது என்றும் நிபந்தனைக்குட்பட்டு, நில உடைமையாளரிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்ளும் உரிமையை பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு அளிக்க இச்சட்ட வரைவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. நில உரிமையாளரிடமிருந்து உரிமை, பாத்தியதை, பற்று ஆகியவற்றை வாங்கிக்கொள்வதற்காக, பயிரிடும் குத்தகைதாரர் செலுத்தத்தக்க விலை விவரம் பின்வருமாறு :—

(அ) ஒப்பந்தம் மூலம் விலை நிச்சயிக்கப்பட முடிந்தால், அத்தகைய ஒப்பந்தத்தின்படி செலுத்தப்படும் தொகை;

(ஆ) அத்தகைய ஒப்பந்தம் எதுவும் ஏற்பட முடியாவிட்டால், வாங்கப்படும் நிலம் அல்லது அதன் பகுதிக்காகச் செலுத்தப்பட்ட நியாய வாரத்தினைப்போல் 12 மடங்காக ஏற்படும் மொத்தத் தொகையுடன், நில உடைமையாளருக்குச் சொந்தமாக அதிலுள்ள கட்டுக்கோப்புகள், கிணறுகள், விசையேற்றங்கள் ஆகியவற்றின் மதிப்பில் பாதித் தொகையும் சேர்த்து பயிரிடும் குத்தகைதாரர் செலுத்த வேண்டும்.

பயிரிடும் குத்தகைதாரர் நிலத்தின் விலை முழுவதையும் ஒரு மொத்தமாகச் செலுத்த இயலாதாகையால், வாங்கும் விலை ரூ. 500 ஆகவும் அதற்கு மேற்பட்டுமிருந்தால், வாங்கும் விலையை 12 சம ஆண்டுத் தவணைகளில் பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் செலுத்த இச்சட்டவரைவில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. வாங்கும் விலை முழுவதையும் ஒருமொத்தமாக ஒரே தடவையில் செலுத்துவதானால் மொத்த விலையில் முக்கால் பங்கை மட்டுமே அவர் செலுத்தினால் போதும் என்றும் பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு விருப்ப உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சிறு நில உடைமையாளர்களுக்கு இடர் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்காக, தமிழ்நாடு 1955-ம் ஆண்டு வேளாண்மை வருமான வரிச் சட்டம் அல்லது 1961-ம் ஆண்டு இந்திய வருமான வரிச் சட்டம் (மத்தியச் சட்டம் 43/1961) ஆகியவற்றின் கீழ் வரி செலுத்துவதற்குட்படாத நில உடைமையாளர் என்றும் தாம் குத்தகைக்கு விட்ட நிலபாப்பில் பாதி அளவுக்கு மேற்படாத நிலத்தைச் சொந்தமாகப் பயிரிட குத்தகைதாரர்களிடமிருந்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் இச்சட்ட வரைவில்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

வகைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அத்தகைய நில உடைமையாளர் சொந்தமாகவும் பயிரிடும் குத்தகைக்காரர் என்ற வகையிலும் மொத்தம் 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்துக்கு மேற்பட்டு வைத்திருக்கக் கூடாது. நில உடைமையாளர் நிலத்தைத் திரும்பப் பெறும் அவரது உரிமையை ஒருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்தலாம்.

இச்சட்டம் வேளாண்மைச் சீர்திருத்தம் தொடர்பான ஒரு முக்கிய சட்டமாகயிருப்பதால் விரிவான பரிசீலனைக்காக எடுத்து செய்யலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே இச்சட்ட வரைவை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் வசதிக்காக புள்ளிவிவரங்களை கொஞ்சம் கொடுக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டம் இயற்றி எங்கெங்கு குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அதிகாரிகளை அனுப்பி ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சென்று குத்தகைதாரர்கள் யார் யார் என்று பதிவேடுச் சட்டத்தின்படி பதிவு செய்யச் சொன்னோம். மாவட்டந்தோறும் சென்று பதிவு செய்து முடித்திருக்கிறார்கள். முடிந்திருக்கிற இந்தப் பதிவேடு முடிவான பதிவேடு அல்ல. இதில் சில தவறுகள் இருக்கக்கூடும். பிளாமி என்று சொல்லக் கூடியவர்களும் பதிவு செய்யாமல் இருக்கக்கூடும். இல்லை என்று சொல்லவில்லை.

ஆங்காங்கு சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். தவறு ஏதாவது நடந்திருந்தால் திருத்திக்கொள்ள ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்திலேயே வகை செய்திருக்கிறோம். குத்தகைதாரர்கள் குத்தகைக்கு ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லி இப்போது மனு கொடுத்தால் கூட நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதல்ல, பக்கத்தில் குத்தகைக்கு ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறவன் சாட்சியம் சொன்னால் போதும், குத்தகைதாரர் என்று பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று கலப்பமான முறையில் சட்டத்தில் வழிவகை செய்திருக்கிறோம். மொத்தம் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு குத்தகைதாரர்கள் பதிவாகியிருக்கிறார்கள் இன்றுள்ள சட்டப்படி என்பதற்கு புள்ளிவிவரம் தருகிறேன். தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் பதிவாகியிருக்கிற குத்தகைதாரர்களின் எண்ணிக்கை 3,86,520 ஆகும். இதுகூட முழுமையான புள்ளி

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1973 ஏப்ரல் 2]

விவரம் இல்லை. சில தவறுகள் இருக்கலாம். இருந்தால் திருத்த வேண்டியிருக்கும். இப்போது இந்த குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டத்தின் கீழ் மாற்றப்பட்டிருக்கும் நிலம் 5,89,505 ஏக்கராகும். இந்த 5,89,505 ஏக்கர் நிலம் குத்தகைதாரர்கள் பதிவேடு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலத்தில் தனியார் நிலம் 4 லட்சத்திற்குப் பக்கமாக இருக்கிறது. மிச்சம் இருப்பது ஹிந்து அறநிலையங்கள், முஸ்லீம் அறநிலையங்கள், கிருஸ்துவ அறநிலையங்கள் அல்லது வேறு டிரஸ்ட் நிலங்களாக வருகிறது. ஆக, இப்படி பதிவாகி இருக்கிறது.

இப்படி பதிவாகியிருப்பவர்களுக்கு நிலத்தை வாங்க உரிமையளிக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் சென்ற ஆண்டு இந்த குத்தகைதாரர் பதிவேடு சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். அப்போது அந்த நோக்கத்தை நாம் சொல்லவில்லை. சொல்லிவிட்டால் குத்தகைதாரர்கள் இல்லை என்று நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்களை பயமுறுத்தி அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தையே கெடுத்துவிடக் கூடும் என்பதால் சொல்லவில்லை. இப்போது வெளிப்படையாகச் சொல்கிறோம். அந்த நிலத்தை வாங்க உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுக்கும் போது இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். சிறு நில வுடைமையாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் சட்டப்படி சிறு நிலக்காரர்கள் தாங்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருக்கும் நிலத்தை திரும்ப எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டப்படி அவர்கள் பாதி நிலத்தை தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்காக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நாம் இந்தச் சட்டத்திலே வழிவகை செய்து இருக்கிறோம்.

மற்ற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களிலே எப்படி இழப்புத் தொகை போட்டு இருக்கிறோமோ, அதே இழப்புத் தொகையைத் தான் போட்டு இருக்கிறோம். 60/40 ஃபேர் ரெண்ட் வைத்து,

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

நியாய வாரத்தை 12-ஆல் பெருக்கி, அதையே நிலத்தின் விலை மதிப்பு என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறோம். அப்படி விலை மதிப்பு என்று நிர்ணயித்து இருக்கிற பணத்தை 'எப்படிக் கொடுப்பது' என்று பார்த்தபோது, ஒரே முறையாகக் கொடுத்தால் முக்கால் பங்கு கொடுத்தால் போதும், சொந்தமாக்கிக் கொள்ளலாம். இல்லை ரூ. 500-க்கு மேற்கொண்ட மதிப்புள்ள நிலமாக இருந்தால், அவர் ஒரே முறையில் கொடுக்க முடியாவிட்டால், 12 தவணைகளில் கொடுத்தால் போதும், எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

முதல் தவணை மனு போட்டு, விலை நிர்ணயம் செய்து, முதல் தவணை கட்டிய பிறகு, அந்த நிலத்தில் இருக்கும் எல்லா உரிமைகளும் குத்தகைதாரர்களுக்கு வந்து விடுகிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்கள், 12 தவணைகளில் 11 தவணை பாக்கியைத்தான் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவேளை குத்தகைதாரருக்கு நிலம் சொந்தமாகிவிட்டதால், பணம் செலுத்தத் தவறினால், அந்தப் பணத்தை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பெறுவதற்கான பாதுகாப்பையும் இந்தச் சட்டத்தில் செய்து இருக்கிறோம். என்ன செய்து இருக்கிறோம் என்றால், 'ஆதரைசுடு ஆபீசர்' கொடுக்கும் உத்தரவே 'டீக்கரி உத்தரவாகக்' கருதப்படும். அதன்படி நிலத்தை ஜப்தி செய்கிற உரிமையையும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறோம். ஏனென்றால், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டு வருகிறபோது, நிலம் உழுபவனுக்குச் சொந்தம் என்று நாம் சொல்கிறபோது, சொந்தக்காரனுக்கும் நஷ்டசுடு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதை நாம் அவர்களுக்கு வாங்கியும் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தில் குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்ததுபோல், சொந்தக்காரர்களுக்கும், நஷ்டசுடு தொகையைப் பெறுவதற்கு பாதுகாப்பு கொடுத்து வழி வகை செய்து இருக்கிறோம்.

இந்தச் சட்டத்தை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் நன்றாகப் படித்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கத்தினர்களுடைய விரிவான கருத்துக்களைக் கேட்கக் காத்து இருக்கிறது அரசு என்று கூறி, அரசாங்கம் எடுத்துள்ள முடிவில் பிடிவாதமாக இல்லாமல், அங்கத்தினர்கள் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று கூறினால், அதையும் அரசு பரிசீலிக்கும், பரிசீலித்து முடிவு எடுக்கும்,

[Dr. H. V. Hande]

[1973 ஏப்ரல் 2]

திறந்த மனதோடு அரசு இருக்கிறது, அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துரைகளைத் தரலாம் என்று தெரிவித்து, தலைவரவர்களே, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Sir, I move the following amendment:—

“That the concurrence of the Tamil Nadu Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of.....Members (.....Members from the Assembly and Members from the Council) to consider the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Right to Purchase Land Owners Rights) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 11 of 1973), and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee (Names of Members will be given later).”

THIRU D. S. A. SIVAPRAKASAM: Sir, I second the amendment.

DR. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, I would like this House to dispassionately consider certain points which I am going to put forth now. This Bill is a new type of Bill wherein a new class of citizens is sought to be made. There is already a class of farmers who are in possession of 5 or 7 or 8 or 9 acres—less than 10 acres—and there are lakhs and lakhs of people in that category.

In fact, according to the figures given by the Hon. Minister, the tenants are about 3,86,000. But there are a small number of peasants who own six or seven acres and according to this Bill, a portion of it must be given to the tenants for purchase by the latter.

Sir, some complications are bound to arise and certain lacunae which are in this Bill will definitely be disturbing quite a small number of landholders. I am in the least bothered about the big landholders. Therefore, my contention is that in this process of dispossessing a number of small landholders, a lot of unhappiness and discontentment are likely to take place. That is an important point to which the Hon. Minister should give consideration.

1973 ஏப்ரல் 2] [Dr. H. V. Hande]

In addition to that, I want to point out that this is an indirect method by which further fragmentation of land is sought to be made. Already there is a ceiling of 15 acres and now a portion of it is sought to be given to the tenant. The tenant will be the owner and he will be owning about 6 or 7 or 8 acres and the landholder who is already possessing 15 acres will be given the balance. My only fear is that this is indirectly trying to make further fragmentation of lands. Already the plea that the small landholdings are uneconomical for tractors, is further strengthened. On the one hand, we are trying to increase the number of tractors and on the other hand we are trying to make landholding smaller and smaller. Ultimately this might go against food production which we want to step up. Of course, there may be a difference of opinion in regard to this matter.

Then, again. . . .

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி : திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும், என்ற பிரச்சனை குறித்துத் தான் திருத்தம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக இருக்கும் கருத்துக்களைத்தான் சொல்லலாம். அந்த பில்லின் மீது பூராவும் அபிப்பிராயம் சொல்வது சரியல்ல. பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தின் மீதுதான் அவர் பேசுவது பொருத்தமாக இருக்கும், இதன்மீது பூராவுமாகப் பேசுவது சரியாக இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில், இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்பதற்காக சில காரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொருத்தமான சில காரணங்களைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கு அவர்கள் மறுப்பு தெரிவிக்கலாம். அவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். அவர் பேசுகிறபோது அந்தக் கருத்துக்களுக்கு மறுப்பு தெரிவித்துப் பேசலாம். ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்லலாம். அவருக்கு எப்படி மறுத்துச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறதோ, அதேபோன்ற உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. பெரிய பொருளாதாரப் பிரச்சனை

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஏப்ரல் 2]

யாக வைத்து இதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் நான் விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. 'ஐ ஆம் ஆக்சுவலி ஸ்பீக்கிங் ஆன் தி பில் இட் சல்ட்'. விரிவாக இங்கே பேசிவிட்டால் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடலாமா, வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி பிறகு முடிவு எடுக்கலாம். எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. எங்கள் பக்கத்தில் எந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களும் இல்லை. இதனால் 4 ஓட்டுகூட நான் வாங்க முடியாது. நாட்டின் நன்மைக்காகச் சொல்கிறேன். பிடித்தால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு நிலமும் கிடையாது. இதனால் எனக்கு லாபம் ஒன்றும் இல்லை. ஒரு 'அப்ஜக்டிவ்வாக்சு' சொல்கிறேன்.

The other point is this. There are two classes of tenants, one who is cultivating and one who is non-cultivating. The latter is something like a middle-man. Are we not going to take into consideration the latter category also while defining 'tenant' and are we not going to take measures so that the latter category does not exploit the cultivating tenant. As far as I am concerned. .

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிலத்தை எடுத்து டெனன்ட்டுக்குக் கொடுத்து ஒரு டெனன்டை நிலச் சொந்தக்காரனாகச் செய்து விட்டால் எனக்கு அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. அப்படி நிலத்தை பிரித்து, ப்ராபர்டி ரைட்கள் கொடுப்பதால் எனக்கு லாபமே தவிர வேறல்ல. "we expect more persons to become land owners", பிராபர்டி ரைட்களை டிஸ்பன்ட் பண்ணுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான குடியானவர்களுக்கு உரிமைகளைக் கொடுப்பது நான் நல்லது.

இப்படி உரிமையாளர்கள் ஏராளமாக மாறிவிட்டால் அதற்குப் பிறகு எங்களுக்குத்தான் நல்லது. சிலர் இருக்கலாம், உரிமையாளர்களே இருக்கக்கூடாது, ஒரு செண்ட் நிலம்கூட வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, முழுக்க முழுக்க நிலம் அரசாங்கத்திற்கேதான் சொந்தம், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று ஒருவர்கூட இருக்கக்கூடாது, ஒரு ஏழை விவசாயிகூட ஒரு செண்ட் நிலம்கூட வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது, என்று சொல்லக் கூடியவர்கள். சில கட்சிகளும் இருக்கலாம். அது வேறு விஷயம்.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

என்னைப் பொறுத்தவரையில் லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய விவசாயிகள் நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், நிலச் சொந்தக் காரர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது தமிழ்நாட்டிலே எல்லா லேண்ட்லார்ட்களும், எல்லா டெனன்ட்ஸ்கூட டிஸ்போசஸ் செய்ய வேண்டுமென்ற வாதம் இருக்கலாம். சீனாவில் அப்படி இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அது வேறு விஷயம். அதற்குள்ளே நான் நுழையவில்லை. டெனன்டுக்குக் கொடுப்பது நல்லதுதான். எனக்குச் சாதகம்தான்.

“landless to come to possess more lands”. I welcome it. But . . .

ஒரு லேண்ட்லார்ட் கோஷ்டியை ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு இன்னொரு கோஷ்டியை உருவாக்குகிறார்கள். எவ்வே, என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை.

சட்டத்தை நியாயமானதாகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படிச் சொன்னேன். ஒரு சென்ட் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் கூட இருக்கக் கூடாது என்று சிலர் வாதிடலாம். இப்போது வேண்டுமானால் வாதிடாமலிருக்கலாம். பொதுவுடமைக் கொள்கை என்று என்ன வேண்டுமானாலும் கூறலாம். ஆனால் நியாயமாக என்ன இருக்க வேண்டும்? கோடிக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் அரசாங்கத்திற்குத்தான் சொந்தம். ஒருவனுக்கும் ஒரு சென்ட் நிலம் கூட இருக்கக் கூடாது என்று, அப்படி, பொதுவுடமை ஸ்டேட்டாகவோ, டோடாலிடேரியன் ஸ்டேட்டாகவோ, அப்படி இருந்தாலும்—சீனாவில் அப்படித்தான் இருக்கிறது—மற்ற டெனன்ட் எல்லாம் டெனன்ட் அல்ல.

தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைந்த உதியத்தை வைத்துக்கொண்டு தொழிற்சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு அரசோடு போராடும்படியான நிலைமை ஏற்படலாம். எதிர்க்கட்சிகளே இல்லாமலிருக்கலாம். எதிர்க்கட்சியே இருக்கக் கூடாது, பூரா நிலங்களும் அரசாங்கத்திற்கே சொந்தம் என்றெல்லாம் நிலைமை ஏற்பட்டாலும் . . . இவ்வளவுதான் கொடுப்பேன், ஒரு லோட்டா கஞ்சிதான் கொடுப்பேன், வேலை செய்தால் செய், இல்லாவிட்டால் போ என்பது வேறு விஷயம்.

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஏப்ரல் 2]

இதிலே எனக்கு லாபம் தான். ஏனென்றால், நாளைக்கு நாங்களும் பேசலாம் அல்லவா? ஆகவே, சட்டத்தை நியாயமாகச் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவோ திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. நல்ல திருத்தங்கள்தான். ஆட்சேபிக்கக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை. இருந்தாலும் நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் எல்லோரும் உட்கார்ந்து கொள்வோம். கொள்கையை வாதாடலாம். தவறாக நினைக்க வேண்டாம் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இன்னும் இரண்டு மூன்று திருத்தங்களும் கொடுக்கலாம். நேற்று ராத்திரி அந்த ஆட்சேபணை எழுந்தது. அரசு சார்பாக இந்தத் தீர்மானத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கொடுத்திருந்தார்கள். நேற்றைக்கு நினைத்திருக்கலாம். ஓகோ, தீர்ப்பாக, லிபேர்மாக, டெபன்ட்டாக பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புகிறோமே என்று நினைத்து அந்த அச்சத்தின் காரணமாக இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருந்திருக்கலாம். மற்றவர்களுடைய கருத்துக்கள் என்ன என்பதை நாங்கள் தெரிந்து கொள்கிறோம். நான் லாயர் இல்லை. ஏதாவது என்றால், பத்து பேர்களை வைத்துக்கொண்டு டிஸ்கஸ் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது, என்ன தவறு இருக்கிறது, என்ன கொள்கை என்பது பற்றி எல்லாம். இதில் பெரிய முதலாளிகள் தப்பித்துக் கொள்ளலாம். எனவே, அமைச்சர் அவர்கள், செலக்ட் கமிட்டியில் உட்கார்ந்துகொண்டு நல்ல வகையில் பேசுவதுதான் நியாயமானதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்த பிரச்சினை சிவில் சூட் பற்றியது. 12 தவணையில் நிலத்தை வாங்குகிறார்கள். தவணையைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள்—அவர்களெல்லாம் பணக்காரர்களா? ஒரு பங்கடை வைத்தால் கூட, ரூ. 400, 500 என்று தேவைப்படுகிறது. ஐந்து ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லாம் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களா? எவ்வளவோ பணக்காரர்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள்மீது கை வைப்பதில்லை. விவசாயிகள் மேல் கை வைக்கிறார்கள். நான் இதைக் கட்சிக்காகச் சொல்லவில்லை. விவசாயி மேல் கை வைப்பது தான் இயற்கையாக இருக்கிறது.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் லட்சக்கணக்காக சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை. கை வைப்பதில்லை. பிளாக் மார்க்கெட்காரர்கள், இன்கம் டாக்ஸ் கொடுக்காதவர்கள், வரி வஜா செய்கிறவர்கள்—இவர்களைப் பார்க்கிறோம். அவர்களின் மேல் கை யாரும் வைப்பதில்லை. அதற்கு தைரியம் இல்லை. நான் யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகச் சொல்கிறேன். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், வரி ஏய்ப்பவர்கள், இந்த நாட்டின் துரோகிகள். மனம் விட்டுப் பேசுகிறேன். விவசாயி பத்து ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? யோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு ஐந்து, பத்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பது ஒரு பெரிய தப்பா? பெரிய குற்றவாளியா? இந்த நேரத்தில் சரியான வகையில் நிலைமைகளைப் பார்த்து, சிந்தித்து, ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேனே தவிர, வேறென்றுமில்லை. அதைத்தான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன்.

பன்னிரண்டு தவணைகளில் கொடுக்கிறோம். ஒரு தவணையைக் கட்டுகிறான், இரண்டாவது தவணையைக் கட்ட முடியவில்லை என்றால் அப்போது என்ன நிலைமை? கேஸ். கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்க வேண்டும். லாயர்களுக்கு—மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும் லாயர்கள்—நிறைய கேஸ்கள் வரும். அதுதான் விளைவாக இருக்குமே தவிர வேறல்ல. விவசாயி கோர்ட்டுக்கும் வீட்டுக்குமாக நடந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். டெனன்ட் குட்டிச்சுவராகப் போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். இப்படி லட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய விவசாயிகளை கோர்ட்டுக்கு இழுக்கக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்குவதன் மூலமாக அவர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்கிறோமா?

எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்காக சட்டத்தை தெளிவாசெ் செய்ய வேண்டும். எனக்கு யார் மீதும் கோபம் கிடையாது. எனக்கு இருக்கக்கூடிய கவலை யொல்லாம்—லட்சக்கணக்கான டெனன்ட்கள் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. ஆனால், நான் இன்றைக்குச் சொல்கிறேன், ஒரு ஐந்து, பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலைமை எப்படி இருக்குமென்றால்—அப்போது நான் அரசியலில் இருப்பேனோ, இல்லையோ, எனக்குத்

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஏப்ரல் 2]

தெரியாது—இப்போதே எனக்கு அரசியலில் ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டுவிட்டது. நியாயம் பேசினால் மக்கள் புரிந்து கொள்கிறார்கள் என்றால், இல்லை.

கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் எதையும் பேசவேண்டியிருக்கிறது. மனம் விட்டு எதையும் பேச முடிவதில்லை. “வித்கிரேட். க்ரீஃப்”—மிக மன வருத்தத்தோடு நான் இதைச் சொல்கிறேன்—ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வரக்கூடிய சூழ்நிலையை நான் பார்க்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்படி சாகுபடி செய்ய முடியாது. ஐந்து ஏக்கர், இரண்டரை ஏக்கர் ஆகலாம். சாகுபடியே செய்ய முடியாத அளவுக்குக் கூட சிறிய நிலமாக ஆகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம்—டோடலி அண் எக்ஸ்ட்ரிக் ஹோல்டிங்ஸாக ஆகிவிட்டால் அவர்கள் நிலைமை என்னவாகும்? இப்படி, சிறு சிறு நிலங்களாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம்? சாகுபடியே செய்யமுடியாது.

இந்தச் சூழ்நிலை, இந்த தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதை கவலையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“The entire tenants no doubt are going to become land owners according to this Act.”

எல்லோரும் அவர்களுடைய நிலங்களை டிஸ்போஸ் செய்துவிட்டு அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்து விட்டால் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? தி.மு.க. அரசுதான் பெரிய முதலாளியாக ஆகி விடுவார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், ரெவின்யூ மினிஸ்டர் தான் பெரிய லேண்ட்லார்டாக இருப்பார். அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. அப்போது எனக்கு நிறைய பலம் கிடைக்கும். அப்போது மக்கள் தி.மு.க.-வை வெறுக்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். தி.மு.க.-வை பதவியிலிருந்து விலகவேண்டுமென்று மக்கள் சொல்லக்கூடும். அரசாங்கத்தைப் பற்றி மக்கள் அப்படிச் சொல்லும்போது பதவியிலிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வருத்தமாக இருக்கும்.

Because the entire D.M.K. Government will become land owners. அப்போது மக்கள் எங்கள் கருத்தைப் பாராட்டக்கூடிய நிலைமை வரும்.

1973 ஏப்ரல் 2] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நான் இன்றைக்கு மனம் விட்டுப் பேசுகிறேன். இப்போது அரசாங்கம் சொல்கிறபடி போனால் கடைசியில் நிலைமை என்னவாகும்? தனியாக யாரும் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைமைதான் வரும். அப்போது நிலம் அரசாங்கத்திடம் போகும். கூட்டுப்பண்ணை நடைபெறும். பல இடங்களில் கூட்டுப்பண்ணை எப்படி இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்போது 5 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் கொஞ்சநாள் வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்குக் கொஞ்சநாள் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

They will be lulling into a false sense of security.

இப்படியே நிலை நீடித்துக்கொண்டிருந்தால் அப்பறம் 5 ஏக்கர் நிலம் என்பது கொஞ்சங்கொஞ்சமாக குறைந்துபோய், அதற்குப் பின்னால் டெனன்டும் இருக்க மாட்டார்; லாண்ட் லார்டும் இருக்கமாட்டார். எல்லா நிலத்தையும் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கின்ற நிலைமைதான் வரும். அப்போது சிலருக்கு சந்தோஷமாக இருக்கும். ஆனால் மக்களுக்கு அது ஒரு பெரிய சோகமாக இருக்கும். நான் இன்னும் கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் அப்படிப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் சிலருக்கு ஆத்திரம் வரும். அதனால் நான் இதற்கு மேல் கடுமையான சொற்களைப் பயன்படுத்திப் பேச விரும்ப வில்லை.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவின்மீது எல்லோருக்கும் நல்ல முறையிலே கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். இதிலே பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. பலருடைய கருத்துக்களைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப்பற்றி பிலினஸ் அட்வைசரிக் கமிட்டியில் கூட இதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கலாம். என்னுடைய கருத்து என்ன வென்றால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும். அங்கே இதைப்பற்றி விரிவாகப் பேசவேண்டும். கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் இதைச் சொல்லவில்லை. நம்முடைய கட்சிகள் எல்லாம் கூட விவாதிக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்ல வில்லை. நாம் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டம் ஒழுங்காக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, பலருடைய கருத்துக்களையும் கேட்டு அறிந்து

[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே] [1973 ஏப்ரல் 2]

நல்ல ம்சோதாவாக இதை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி விரிவாக விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து நான்கு பேர் பேசுவதற்கு பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லோரும் பேசினால் நேரம் அதிகமாகிவிடும். அதனால் கடைசியில் அமைச்சர்களுக்குக் கூட பேச நேரம் இல்லாமல் போய்விடக் கூடியதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, ஒரு கட்சிக்கு இரண்டு பேர் பேசலாம். (திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து எழுந்தார்) முதலில் அ.தி.மு.க.-விலிருந்து பேசிவிட்டும்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I entirely oppose the amendment moved by my hon. friend Dr. Hande. The reason for the same is out of my genuine conviction that this Bill must be quickly passed since otherwise there is the likelihood of underhand things cropping up and the purpose of the Bill itself might be defeated. Already it is late. It has been declared by various parties that the cultivator should be the owner of the land. I cannot agree with Dr. Hande that this Bill should be referred to a Select Committee.

I have got experience of Select Committees. There are certain Bills which never see the light of the day, after being referred to Select Committees. There are certain Bills which take one or two years to come back to the Legislature. Certain Bills come fairly quickly. But certain Bills when they come back from Select Committee come not in its original form but in a much watered-down condition, with the original purpose having been completely changed. So, I think this Bill should not be referred to a Select Committee.

All parties are agreed that the cultivator should become the owner and so far as the Bill is concerned, we need not at all discuss whether the policy is right or wrong but we need discuss only the way in which it should be administered. Mr. Hande said that this Bill would result in further fragmentation of holdings. Where agriculture is the main-stay of the people, this cannot be prevented. What is important is that we should immediately have

1973 ஏப்ரல் 2] [Thiru K. M. Subramaniam]

another Bill on "consolidation of land holdings". That Bill should come after this Bill so that lands could be consolidated without affecting property rights of people. That is most important.

We should not say that the cultivator should not become the owner of the land, even though it may be that he may be cultivating only 2 or 5 acres of land. Such fragmentation will be there, when the tenants become owners. It is not as if tenants are cultivating 100 or 200 acres of lands. What little he is cultivating, he is now given the right to become the owner. If he becomes owner, he will take more interest in the land. Take the example of housing.

In England, 2/3rd of the occupiers are owners. They feel proud to call themselves as owners. They take interest in upkeep of houses. Similarly the cultivator, when he is made owner of the land, will take more interest in the land. Of course as I have said earlier, another Bill, consolidating the land holding without affecting property rights on the lands, should come after this present Bill. So I think this Bill should be taken up immediately. I welcome the measure. Exploitation of tiller of the soil should be stopped and in that connection this Bill is welcome. I oppose the reference of the Bill to Select Committee. With these words, I conclude my speech.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவிலே நிலத்தை அதன் சொந்தக்காரர் திரும்பப் பெறுவது என்று சொல்லும்போது அவருக்கு 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல; அவர் இன்கம் டாக்ஸ், அக்ரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் கட்டாத வராக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்பதை நாம் அனுமதிக்கும்போது ஒருவர் சாதாரணமாக 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார் என்றால் அந்த 5 ஏக்கர் நிலத்திலும் ஒரு பம்புசெட் வைத்திருப்பார். அப்போது

[திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்] [1973 ஏப்ரல் 2]

கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் தனக்கு அந்த பம்புசெட்டும் நிலமும் வேண்டுமென்று கேட்டால், அவருக்கு 2½ ஏக்கர் நிலமும் பம்பு செட்டில் பாதியும்—பம்புசெட்டில் பாதி கொடுக்கமுடியவில்லை என்றால் அதன் மதிப்பில் பாதி—கொடுத்துவிட்டால் மீதி இருக்கிற 2½ ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்வைக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, அந்த நிலத்தையும் கொடுத்துவிட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிலச் சொந்தக்காரருக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஆகவே, பம்புசெட்டில் பாதியும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி சிலர் 1½ ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை வைத்துத்தான் பிழைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கும். அவர்கள் கூட நிலத்தைத் திரும்ப பெறமுடியாது; பாதியைத்தான் திரும்பப் பெற முடியும். திரும்பப்பெறப்பட்ட பாதி நிலமாகிய முக்கால் ஏக்கர் நிலத்தில் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. எனவே, சட்டத்திலே 5 ஏக்கர் வரை உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் புரொட்டக்ஷன் ஆக்ட் போல ஏதாவது ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி நிலத்தை குத்தகைதாரர் வாங்கும்போது 75 சதவிகிதத்தைக் கட்டிவிட்டால் போதும் என்று சொல்லும்போது அது நியாய வாரத்தைப் போலப் பன்னிரண்டு மடங்கு என்று விலையை நிர்ணயிக்கிறோம். இப்படி விலையை நிர்ணயம் செய்த பிறகு அந்த நிலத்திற்கு உண்டான முழுத் தொகையையும் கட்டி விடுவதுதான் நியாயமாக இருக்கும். இப்படி முழுத் தொகையையும் கட்டிவிட்டுத்தான் நிலத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுவது முறையாக இருக்கும். அதில்லாமல் முதல் தவணையைக் கட்டி விட்டால் பிறகு பன்னிரண்டு ஆண்டுத் தவணைகளில் மிச்சத்தைக் கட்டலாம் என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. பின்னால் அவர் தவணையைக் கட்டத் தவறும்போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி கொடுக்கும் உத்திரவு கோர்ட்டு 'டிக்ரி'யாகக் கருதப்படும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்]

கோர்ட்டுகளின் 'டிக்ரி' என்பது இன்று கோர்ட்டில் 'டிக்ரி' ஆனதிற்குக் கூட சலபமாக பணத்தைப் பெற முடியாது எவ்வளவோ கஷ்டப்படுகின்றார்கள்.

எனவே, கோர்ட்டிற்குப் போய் பணத்தைப் பெற்று விட முடிகிறதா என்று பார்த்தால் அதற்குப் பல்வேறு எடுத்துக் காட்டுகள் இருக்கின்றன. எனவே அந்தக் குத்தகைதாரரிடமிருந்து பாக்கித் தவணைகளைப் பெற முடியாமல் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இதை யோசிக்க வேண்டும். அல்லது தவணைகளைக் கட்ட முடியாத நிலைமை வரும்போது நிலத்தை சொந்தக்காரரே திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பு இருந்தால் தவணைகளை ஒழுங்காகக் கட்டுவார்கள். எனவே அதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் வழிவகை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பதினான்கு பேர்கள் பேச இருக்கின்றார்கள். எனவே ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷத்தில் பேசி முடித்துக்கொண்டால் நல்லது.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, கொஞ்சம் நேரத்தை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். நாளைக்குக் கூட இதை வைத்துக்கொள்ளலாம். பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே கொஞ்சம் 'எக்ஸ்டென்டு' பண்ணிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள். ஐந்து நிமிஷத்தில் உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, உழைப்பவர்களுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தேசிய விடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலிருந்தே கொதித்துக்கொண்டு இருக்கின்றது. விடுதலைக்குப் பிறகு நிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பலவிதமான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கின்றன. உச்சவரம்பு என்று முப்பது ஏக்கர் பின்னர் பதினைந்து ஏக்கர் என்று சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. பின்னர் இந்தச்

240) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைக்காரர்கள் (நில உடமையாளர்களின் உரிமைகளை வாங்கும் உரிமை) சட்ட முன் வடிவு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 ஏப்ரல் 2]

சட்டங்களின் பலன்களை பல மோசடிகள் காரணமாக எந்தச் சாகுபடியாளர்களும் அனுபவிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அதுபோன்றே இப்போது கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்திலும் நாங்கள் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்துள்ள திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றால் இதிலும் எந்தவிதமான பலனும் சாகுபடியாளர்களுக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை. அதுகூலங்களை விட பிரதி கூலங்களே அதிகமாக ஏற்படும் இந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால், என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்கட்ட விரும்புகிறேன்.

அன்றைக்கு நில உச்சவரம்புச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்த நேரத்தில், பல புள்ளிகள் அன்றைக்கும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை சொந்தமாகப் பண்ணை வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவற்றை பிளம்பியாகக் குத்தகைக்காரர்களை, வேண்டியவர்களின் பெயரால் அல்லது சொந்தக்காரர்களின் பெயரால் அல்லது இல்லாதவர்களின் பெயரால் அதிகாரிகளின் துணையோடு குத்தகையைச் சொந்தமாகப் பயிர் வைத்திருக்கிறோம் என்று செய்ததைப் பார்த்தோம். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குன்னியூர் ஐயர் பண்ணையில் ஆலத்தூர், விக்ர பாண்டி போன்ற பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயெல்லாம் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டங்களையெல்லாம் மீறி பண்ணையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இதேபோல் 'நாடு பாதி, நங்கவரம் பாதி' என்று சொல்லுவார்கள். அதிலே ஒரு காலத்தில், மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்களும் எங்கள் கட்சித் தலைவர் எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் நங்கவரத்தில் நிலவெளியேற்றத்தை எதிர்த்து மிகப் பெரிய போராட்டமே நடத்தியிருப்பதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அங்கு இனியும் ஆயிரம் ஏக்கர் சொந்தப் பண்ணை அப்படியேதான் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, குன்னி யூருக்குச் சொந்தமான பண்ணையில் பிளம்பியாக எழுதி வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். பிளம்பி என்றால் என்ன என்று அவரை

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

விளக்கம்கூட கேட்கவில்லை. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், அதுபற்றிய விவரங்களை அரசுக்குக் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

நாம் கல்டிவேடிங் டெனன்ட் சட்டத்தை நிறைவேற்றி யிருக்கும்போது என்ன சொல்லியிருக்கிறோம் என்றால் 'சூத்தகை தாரர்' என்று சொன்னால், 'நிலத்தில் தன் உழைப்பை கொடுப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்' என்று சட்டத்தில் வேண்டிய பாதுகாப்பினைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவன் தன் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ளவேண்டும். எனவே பொதுவாக 'பிளூமி'யாக எழுதி வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லுவதைக் காட்டிலும் விவரம் தந்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லத்தான் குறுக்கிட்டுக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இன்றைக்கு பிளூமியாகப் பதிவு செய்திருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் உச்சவரம்பில் மிச்சமாக இருக்கும். நிலம் 200 ஏக்கர் 300 ஏக்கர் என்று வருகின்றதே அதைப் பலர் பெயரால் தங்களுக்கு வேண்டியவர்கள் அல்லது இல்லாதவர்கள் பெயரால் சூத்தகை என்ற பெயரில் பிளூமியாக எழுதி வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இது பல இடங்களில் இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவதில் அடிப்படையில் ஒரு சிறு தவறு இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உச்ச வரம்புச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து, அந்தத் தேதி யிலிருந்து யார் யாருக்கு நிலம் சட்டவரம்பிற்கு அதிகமாக இருந்தாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ளுவது என்று சட்டம் இருக்கின்றது. இதில் பிளூமிக் சூத்தகைதாரர் என்று எழுதி வைத்துக்கொள்ளவே முடியாது. உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கும் சூத்தகைதாரருக்கும் தனித் தனிச் சட்டம் இருக்கின்றது. உச்ச வரம்பில் இவ்வளவு நிலத்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கின்றது. அந்த வரம்பிற்குள் எவ்வளவு சூத்தகைதாரர்களை வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்பது வேண்டுமானால் இருக்கலாம்.

[1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: இன்றைக்கு உச்சவரம்பிற்கு மீதியாக உள்ள நிலத்தை சர்க்காரிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று சொன்ன காலத்தில் அதில் சாகுபடி செய்தவர்கள் யார் யார் என்று பார்க்கும்போது, இன்னின்னர் குத்தகை என்று பெயரை எழுதி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மிச்ச நிலத்தை முன்பு யார் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தார்களோ அந்தச் சாகுபடியாளர்களுக்குத்தான் நிலம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று விதியிருப்பதால் அந்தக் காரணத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் பெயரால் எழுதி வைத்துக்கொண்டு, முன்பு இருந்த அதே ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை இன்னும் அனுபவித்துக்கொண்டுதான் வருகின்றார்கள்.

இந்தமாதிரியாக முன்பு இருந்த பல சட்டங்களின் கீழ் மோசடி செய்திருக்கின்றார்கள் பலர். இப்போதும் சாகுபடி பண்ணக்கூடியவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும் சட்டம் எப்படியிருக்கின்றது என்றால், ஒருவரோடொருவர் பேசி நிலத்தை நேரிடையாகப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும், அதற்கான தொகையைத் தவணையில் கொடுக்க வேண்டும், முதல் தவணையைக் கொடுத்த பின்னர் அடுத்த தவணைகளைக் கொடுக்கவில்லை என்றால் நிலத்தைச் ஜப்தி செய்யலாம் என்று இருக்கும்போது அந்த நிலம் மீண்டும் நிலச் சொந்தக்காரருக்கே போய்விடக்கூடிய ஆபத்து இருக்கின்றது. இதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் வகையில்தான் எங்கள் திருத்தத் திணைக் கொடுத்திருக்கிறோம். நாங்கள் விரும்புவது, இந்தச் சட்டத்திற்குப் பின்னால் சாகுபடியாளர்களுக்கும் நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இருக்கக்கூடாது. நாம் நிர்ணயம் செய்யும் தொகையானது, அதாவது இப்போது கொடுக்கப்படும் நியாய வாரத்தைப்போலப் பத்து மடங்கு என்று சொல்லும் அந்தத் தொகையை பதினாறு ஆண்டுக் காலத்தில் வசூல் செய்துகொள்ள வேண்டும், நிலச்சுவான்தாரருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய நஷ்டயீட்டை சாகுபடியாளர்கள் அவர்களுக்கு நேரிடையாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசாங்கமே கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஒருவேளை அரசாங்கத் திற்கே அவர்கள் கொடுக்கத் தவறிவிட்டால் என்ன செய்வது?

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அரசாங்கம் பலவிதங்களில் விவசாயத்திற்குக் கடன்களைக் கொடுக்கின்றது. அவற்றை ரெவின்யூ ட்யூஸ் போல் வசூல் செய்கின்றார்கள். தவணைகளைக் கட்டவில்லை யென்றால் அதுபோல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வழி இருக்கின்றது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, லேண்டு ரெவின்யூ ட்யூஸ் வசூலாகவில்லை என்றால் அந்த நிலத்தை ஐப்தி செய்யலாம். ஏலத்திற்கு விடுகிறோம். ஏலத்தில் கட்டுப்பாடாக யாரும் எடுக்கவில்லையென்றால் அரசாங்கமே நிலத்தைச் சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளுகின்றது. அதற்குப் பிறகு யாருக்கு அதைக் கொடுப்பது என்பது பின்னால் வருகின்றது. அந்த விதத்தில் லாண்டு ரெவின்யூ ட்யூஸ் வசூலாகவில்லை என்றால் ஏலத்திற்கு விடுகிறோம் அந்த நிலத்தை, அதுபோல இங்கேயும் அந்த நிலத்தைத்தான் ஐப்தி செய்யவேண்டிய கட்டாயம் வரும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அரசாங்கத்திற்கு இப்போது பாக்கி செலுத்தவில்லை என்றால் லாண்டு ரெவின்யூ ஆக்ட்படிக்கு எப்படி வசூல் செய்கிறோமோ அதேமாதிரி இதிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அரசாங்கமே நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது கொஞ்சம் தவணை கொடுக்கலாம். தவணைகள் செலுத்தவில்லை என்றால் இப்போது என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது? குத்தகை பாக்கி என்று குத்தகை கொடுக்க வேண்டிய காலத்திலிருந்து கொடுக்க முடியாமலிருந்து பின்னால் ஒரு தேதிபோட்டு 'அந்தத் தவணையிலிருந்து கொடுக்க முடியவில்லை' என்று நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுகின்றார்கள்.

ஆகவே அந்தவிதமான தொந்தரவும் சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வரக்கூடிய ஆபத்து இருக்கின்றது. அது மட்டுமில்லை. தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 3 லட்சத்து 86 ஆயிரம் பேர் சாகுபடியாளர்கள் என்று பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு 5 லட்சத்து 89 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் பதிவு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. அதிலும் தனியார் நிலத்தில் 4 லட்சம் ஏக்கர்.

கோவில், மடங்கள் என்று இவற்றுக்கு ஆறு லட்சம் ஏக்கர் இருக்கின்றது. அவற்றில் சாகுபடி செய்கின்றவர்களும் சாகுபடியாளர்கள்தான். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் அந்தச் சாகுபடி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1973 ஏப்ரல் 2]

யாளர்கள் பெயரால் பதிவு செய்யப்படவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் முறையாகக் கணக்கில் கொண்டுவராமல் பிழையாகவே வைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். சாகுபடியாளர்கள் மனுப் போட்டால் அதனால் வரக்கூடிய விளைவுகளை எண்ணி அவர்கள் மனுப் போடக்கூட முடியாமல் பயந்து பல இடங்களில் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல இடங்களில் இதுமாதிரியாக பதிவு செய்துகொள்வதற்கு, 'நான் சாகுபடி செய்கிறேன்' என்று சொன்னால் நிலம் கையைவிட்டு வெளியே போய்விடுமோ என்று பயந்து எழுதிக்கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவேதான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தப்படி எந்தத் தேதியில் இந்த மசோதா வருகிறதோ அந்தத் தேதியில் இருந்து யார் யார் சாகுபடியாளரோ, அவர்கள் வாரத்தையோ, குத்தகையோ நேரிடையாக நிலக்காரர்களிடத்தில் கொடுக்க வேண்டாம். குத்தகை, வாரம் வாங்கக்கூடிய ரைட் நிலக் காரருக்கு இல்லை. நிலம் யார் யாருக்குச் சொந்தமோ அவர்களுக்கு—5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் வரை குறைந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக மார்க்கெட் ரேட் போட்டு பணத்தைக் கையில் கொடுத்துவிடுங்கள். அவர்கள் அந்தப் பணத்தை வேறு தொழிலில் முதலீடு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலம் வைத்துள்ள பெரிய நிலக்காரர்களுக்கு 16 தவணைகளிலோ, 20 தவணைகளிலோ பாண்டுப் பத்திரம் மூலமாகவோ நஷ்ட ஈட்டைக் குறைத்து மதிப்பிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். அப்படிக் குறைத்துக் கொடுப்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை. சாகுபடியாளர்களைச் சுரண்டிச் சுரண்டித்தான் அவர்கள் இந்நாள்வரை மாடமாளிகையில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈட்டைக் குறைத்து, நீண்டகால அடிப்படியில் தவணை முறையில் அதனையும் கொடுக்கலாம். . . (மணி அடிக்கப்பட்டது)

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த குத்தகை உரிமையாளர்களை நில உடமையாளர்களாக ஆக்குவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தச் சட்டத்தை நான் மனதார வரவேற்று சில திருத்தங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது 12 ஆண்டு மேல்வாரத்தை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுத்து

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

எடுத்துக்கொள்வதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருக்கக்கூடிய சிக்கல் என்னவென்றால் முதல் தவணை செலுத்திவிட்டால் அதற்கு பிற்பாடு விதிமுறைப்படி on the deposit of the purchase price in lumpsum or of the first instalment of such price, the authorized officer shall issue a certificate of purchase to the cultivating tenant and thereupon the right, title and interest of the landowner shall vest in the cultivating tenant . . .

இது வரவேற்கக்கூடியதுதான். நமது கொள்கைப்படி பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கிறோம். சிறு நிலக்காரர்களுடைய நிலத்தை எடுக்கும்போது அதற்கான மார்க்கெட் வால்யூவை உடனடியாகக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்களும் அந்தப் பணத்தைப் போட்டு வேறு தொழில் செய்து பிழைத்துக் கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டப்படி பார்த்தால் 'where the second or any subsequent instalment is not paid or deposited on the due date, the authorised officer may, on application from any person entitled to the instalment of the purchase price in default or any part thereof, pass an order directing the payment of the amount together with interest thereon and the order of the authorised officer may be executed through the court as if it were a decree passed by it.'

இப்படிப் பார்த்தால் அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆதரைஸ்டி ஆபீசரின் ஆர்டரை வாங்க வேண்டும், அப்புறம் டிகிரிக்குப் போக வேண்டும். இன்றைக்கு நிலச்சுவான்தார், குடியானவர்களுக்கிடையே இருக்கிற ஐக்கியம் இதன்மூலம் பெரிதும் குலைந்துவிடும். சட்டத்தின் கருத்தை ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சட்டப்படி ஒரு சிறுநிலக்காரரது நிலத்தை அந்நிலக்குத்தகைக் காரருக்குச் சொந்தமாக்குகிறபோதே அந்த நிலத்திற்கான மார்க்கெட் வால்யூவை இந்தக் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக நிலக் காரருக்குக்கொடுத்துவிடவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் வேறு தொழில் செய்ய முதலீடாவது செய்ய முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தொழில் செய்ய விரும்பு கிறவர்கள் நிலம் வைத்துக்கொண்டு அதை குத்தகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள் மாத்திரம் அல்ல. தொழில் செய்ய யார் விரும்பினாலும் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் பல்வேறு வகையில் உதவி செய்கிறது.

[1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : இவர்கள் நான்கில் ஒரு பங்காவது முதலீடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவன் கையில் பணம் இருந்தால் தான் போட முடியும். ஆகவேதான் எதிர்வட்டி கூட வேண்டாம், உடனடியாக சிறுநிலக்காரர்களுக்காவது மொத்தப் பணமும் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாகவாவது கொடுத்தாக வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்த நிலத்தை குத்தகைக்காரனுக்காக வாங்காமல் இருந்தால், இப்போது சட்டமே வராமல் இருந்தால் தொழில் செய்வதற்கு நில உடமையாளர்கள் என்ன செய்வார்கள்?

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா : நிலத்தின் ரைட் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அடமானம் வைத்து வாங்கலாம். இப்போது அந்த ரைட் கூட போய்விடுகிறது. அதுபோல ஹைஸ்கூல், காலேஜ் களுக்கு 15 ஏக்கரா, 25 ஏக்கரா வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரே அவற்றை எடுத்துக்கொள்கிற நிலை உடனடியாக வந்துவிட்டால் பல தொந்தரவுகள் இல்லாமலே போய்விடும். இந்த இரண்டு முக்கிய திருத்தங்களையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, கொள்கை அளவில் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்று சில திருத்தங்களை அரசு அதில் ஏற்றுக்கொள்வது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு அடிப்படையாக பல சட்டங்களை நாம் இங்கே நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். 1955-ம் ஆண்டு குத்தகை பாதுகாப்புச் சட்டம், 1969-ம் ஆண்டு குத்தகை பதிவேடு சட்டம்--இந்த இரண்டு சட்டங்களும் நம் மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன.

இதற்கு முன்னதாக திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் ஒரு பகுதியாக இருந்தபோது ஆக்ட் 8 ஆப் 1950 குத்தகைப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் குத்தகைக்காரர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்ற இயலாது. நாம் உழுபவனுக்கே நிலம் என்ற

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடிப்படையில் இந்தச் சட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறோம். அது வரவேற்கத்தக்கது. என்றாலும் நாம் நிறைவேற்றுகிற சட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு சாகுபடியாளர்களுக்கு, குத்தகைதாரர்களுக்குப் பயன்படுகின்றன என்று பார்த்தால் பெரிதும் ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கும்.

நாம் சட்டங்களை நிறைவேற்றிவிடுகிறோமே தவிர அவை சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்று பார்ப்பதில்லை. குத்தகைதாரர் பதிவேடுச் சட்டத்தை 1969-இல் நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அது சரியான முறையில் பல இடங்களில் செயல்படுத்தப்படவில்லை. பலர் நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கராக மாற்றினோம். நாட்டில் இருக்கிற சிறு பான்மை சமுதாயத்தினர்களாகிய கிருஸ்துவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் ஆகியோருக்கு மைனாரிட்டி அடிப்படையில் விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். அந்த விதிவிலக்குகள் இந்தச் சட்டத்தில் தெளிவாக இல்லை என்பதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே முன்னமேயே கூறினார்கள், இந்தச் சட்டத்தை எந்த முறையில் நாம் திருத்த வேண்டுமோ, அது சேர்ந்து . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் துவக்கத்திலேயே தெளிவுபடுத்தி விடுகிறேன். 'டெனன்ட்', குத்தகைதாரர் என்று வரும்போது, அது இந்து அறநிலையத்திற்கு உட்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, வாக்ப் சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, சர்ச்சுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்தத் தனிப்பட்டவருக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் யார் குத்தகைதாரர் என்று சொல்லப்படுகிறாரோ அவர்களுக்கெல்லாம் அந்த அனுசூலம் கிடைக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே அப்படியானால், இந்தச் சிறுபான்மை டிரஸ்டிகளுக்கு காம்பன்சேஷன் கொடுக்கிறபொழுது இப்பொழுது இருக்கிற அரசியலமைப்பு விதியின்படி ஒப்புக் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்படுமா?

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 ஏப்ரல் 2]

அதல்லாமல், இங்கு சொல்கிறமாதிரி, 12 தவணைகளாகத் தரப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறதே அந்த காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப் படுமா என்று அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்படி, எதிலும் வித்தியாசம் இல்லாமல் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு நன்றி. இதுவரையிலே, சிறு பான்மை இனத்தவர் எந்த அளவுக்கு விதிவிலக்குகளை அனுபவித்து வந்தார்களோ, அந்த அளவில் இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு கிடைக்கும் என்பதால், சிறுபான்மையானவர்கள் சார்பில் நன்றி கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் சரியாகப் புரிய வைக்கவில்லையோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். சட்டத்தின்கீழ் யார் யார் குத்தகைதாரர் என்று வருகிறார்களோ, அவர்கள் எந்த நிலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், வாக்ப் நிலத்தை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தாலும், அல்லது வேறு அற நிலையங்களின் நிலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும் அல்லது இந்து அறநிலையக் கோயில் களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், அல்லது தனிப்பட்டவர் நிலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தாலும், குத்தகைதாரர் என்று 1955-ம் ஆண்டைய சட்டத்திலே என்ன 'டெஃப்னிஷன்' சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும், நிலத்தைப் பற்றிய பிரச்சினை இல்லை, இது குத்தகை தாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிற சட்டம். உழுகிற நிலத்தை வாங்கிக் கொள்கிற உரிமை கொடுக்கிற சட்டம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. அப்படி என்று சொன்னால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சிறுபான்மையினருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பாதுகாப்பு இந்தச் சட்டத்தினால் மறுக்கப்படுகிறது என்பதை இந்த அரசுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சிறுபான்மையினருக்கு எந்தப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, இது வரை நாம் நிறைவேற்றிய லாண்ட் சீலிங் ஆக்டில் எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டதோ . . .

1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குத்தகைதாரர்களில் ஒருவர் முஸ்லிமாகவும், இன்னொருவர் கிறிஸ்தவராகவும் இருந்தால், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தலாமா, பொருந்தக் கூடாதா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் ஏற்கனவே கூறினேன், இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் உழுவலனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதில் சிறுபான்மையோர் பாதுகாப்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள், இந்துக் கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், முஸ்லீம் கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்தாலும், கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய நிலத்தில் பயிரிடுகின்ற குத்தகைதாரர்கள் யாராக இருந்தாலும், அந்தக் குத்தகைதாரர்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற சட்டம் அனைவருக்கும் பொருந்தும் என்று சொன்னார்கள். ஜேம்ஸ் அவர்கள் சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்றார்கள். நான் கேட்பது, குத்தகைதாரர்களில் கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள், முஸ்லீம்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொருந்தலாமா, பொருந்தக் கூடாதா, என்பது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இதுவரையிலே நாம் இயற்றியிருக்கிற சட்டங்களை அத்தனை பேருக்கும் பொருந்த வேண்டுமென்று நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆனால், ஒவ்வொரு சட்டத்திலும் சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்கு என்று விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறோம். சட்டம் இயற்றும்போது அதிலே விதிவிலக்கு வேண்டும். எல்லோருக்கும் சட்டம் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பதிலே எனக்கு ஐயப்பாடு இல்லை. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், அரசியல் சட்டத்தில் சிறுபான்மை சமுதாயத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட விதிவிலக்கு இந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்படுகிறதா? இது சிறுபான்மையினருக்கு ..

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் விளக்கத்திற்காகக் கேட்கிறேன்—இதில் என்ன விதிவிலக்கு கேட்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். தாங்கள் கோரிய விதிவிலக்கு என்ன?

[1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : என்னைப் பொறுத்தமட்டில், நான் இதற்கு முன்னதாகப் பல தடவையும் இந்த மன்றத்தில் கூறியிருக்கிறேன். இந்தத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த அளவில், கிரிஸ்தவ சமுதாயத்தினருக்கு சிறு அளவு, அதாவது, ஆங்காங்கு 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிலம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, எனது மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஏறத்தாழ 100 ஏக்கர் நிலம், தென்னிந்திய கிரிஸ்தவ திருச்சபைக்கு, அந்தக் கோயிலுக்கு இருக்கிறது. அந்த 100 ஏக்கர் நிலத்தையும் வைத்து அவர்களாகப் பயிரிட்டு அங்கிருக்கிற கல்லூரிகள், அங்கிருக்கிற நெய்யார் போன்ற மருத்துவ நிலையங்கள். . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : உங்களுடைய உதவிக் காகவும், அவைக்காகவும், எங்களுக்குத் தெளிவாகவும் இருக்க ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து விடுகிறேன். சிறுபான்மையோருக்கு அரசியல் சட்டத்தில் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தில் சிறுபான்மையோருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லி இருப்பதை மீண்டும் வலியுறுத்த, அதிகாரிகளிடத்திலே தெரிந்துவந்து சொல்கிறேன். அரசாங்கம் அக்குயர் செய்வதாக இருந்தால்—அரசாங்கமே இதிலே வருவதில்லை—அரசாங்கம் நிலம் ஈடுபடுவதையும் எடுத்துக்கொண்டு குத்தகைதாரர்களுக்கு என்று சொன்னால், அப்பொழுது காம்ப்ன்சேஷன் அங்கே வரும். ஆனால், அரசாங்கம் நடுவிலே வருவதில்லை. அதற்காக என்ன செய்ய இருக்கிறோம்? அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் முடிவு செய்து கொள்ள, இண்டர்மீடியரியாக இருந்து, விலை கொடுக்கிறோமே தவிர, அரசாங்கம் மத்தியிலே வரவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அப்படியானால், அந்த மார்க்கெட் விலைக்கும் இப்பொழுது நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலைக்கும் இடைவெளி இருக்கின்றதே, அந்த மிச்சத் தொகையை அரசாங்கம் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அந்தப் பிரச்சினையே இல்லை.

1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கேட்டார்கள். நான் குறிப்பிட்டு ஒன்றைக் கூறிக் கொண்டே இருந்தேன். என்னைப் பொறுத்தமட்டில் ஏறத்தாழ 100 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு கல்லூரிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். 15 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நெய்யார் போன்ற பல்வேறு மருத்துவ மனைகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அதுபோன்ற பல்வேறு தொழில் ஸ்தாபனங்களையும் மருத்துவ ஸ்தாபனங்களையும் இன்னும் வேலூர் மருத்துவக் கல்லூரியையும் நாங்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, சய நலத்திற்காக இந்த நிலங்களைப் பயன்படுத்தவில்லை. அதிலே வருகிற வருவாயைக் கொண்டு, இத்தனை நிலையங்களை நாங்கள் நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். 1969-ம் ஆண்டு சட்டம் வந்தபொழுது, இவற்றிற்கு இந்த அரசாங்கம் விதி விலக்கு அளித்தது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையில், இந்தச் சட்டத்திற்கும் விதிவிலக்கு அளித்தால் தான் . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எந்தச் சட்டத்தில் விதி விலக்கு வந்தது?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : உச்ச வரம்புச் சட்டம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேச்சிலிருந்து முஸ்லிம் களுடைய, கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆலயங்களுக்கும் விதிவிலக்கு கேட்கிறார்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முஸ்லிம்கள், கிறிஸ்தவ ஆலயங்களுக்கும் விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று கோருகிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்துக்களுடைய கோயில்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இது ஒரு முதலமைச்சர் கேட்கக்கூடிய வாதம் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் பேசியதை வைத்து . . .

[1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் ஒரு மைனாரிட்டி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் கூறுகிறேன். இங்கே பல்வேறு நபர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், அவர்களுக்குத் தேவையான, அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற முறையில், இந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன். கிறிஸ்தவ ஆலயங்களின் சார்பாக, அந்த அறக்கட்டளையினால், பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளுக்கு விதிவிலக்கு வேண்டுமென்பது ரண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்களுடைய வாதம். அதே வாதத்தை முஸ்லிம்களும் செய்யக் கூடும், இந்துக்களும் செய்யக்கூடும். Hindu Religious Institutions. என்ற வகையிலே இருக்கிற நிலம் 1,3,366 ஏக்கர்—இந்துக்கள் இந்து மதத்தின் சார்பாக இருக்கிற நிலம். முஸ்லிம் மதத்தின் சார்பாக இருக்கிற நிலம் 4,658 ஏக்கர். Under Christian Religious Institutions 2,932 ஏக்கர். ஆக, 1,33,366 ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்து மதத்தின் சார்பாகவும் பல்வேறு இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்கள், மருத்துவ மனைகள், அறநிலையங்களை இவர்களும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாதிட வேண்டுமானால், Hindu Religious Institutions, Christian Religious Institutions, Muslim Religious Institutions ஆக இந்த மூன்றிற்கும் விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களா? அல்லது இந்துக்களுக்கு விதிவிலக்குத் தேவையில்லை, கிறிஸ்தவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் மாத்திரம் தரவேண்டுமென்று கோருகிறார்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்துக்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டாம் என்றோ, கொடுக்க வேண்டும் என்றோ நான் ஆர்க்யூ பண்ணுவதாக இல்லை. இந்த அரசாங்கத்தை நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டியது பெரும்பான்மை சமுதாயத்தினுடைய கடமை. . .

1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலே விதிவிலக்குத் தரப்பட்டது என்று சொன்னார்கள், அப்படியில்லை. டிராஸ்டிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட பொழுது அதுவும் சேர்ந்திருக்கலாம், அவ்வளவுதான். எந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்திலேயும் மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு என்று சொல்லி விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நானும்தான் அந்த செலக்ட் கமிட்டியிலே இருந்தேன், எனக்கும் தெரியும்; மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் இருந்தார்கள், அவர்களுக்கும் தெரியும். மைனாரிட்டி சமுதாயத்தின் சார்பிலேதான் அந்த விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டது. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பல்வேறு கட்டங்களிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டச் சட்டம் இருக்கிறது, இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்பட்டச் சட்டம் இருக்கிறது. எந்தச் சட்டத்திலேயும் குறிப்பிட்டு சிறுபான்மையோர், அதனால் இதற்கு விதிவிலக்கு என்று சொல்லப்படவில்லை. அதிலே ரிவிஜியஸ் இன்ஸ்டிடியூஷன்ஸ் என்ற முறையிலே விதிவிலக்குத் தரப்பட்டது. அந்த முறையிலே கிறிஸ்தவர்களுக்கு 1,000 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் அந்த நிலம் பாதிக்கப்படாது என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறது. சிறுபான்மையோருக்கு என்று விதிவிலக்குத் தரப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அத்தனை நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நான் கூறுவது எல்லாம் அரசியலமைப்பிலே மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலேதான் இங்கேயும் கொடுக்க வேண்டும். மைனாரிட்டி சமுதாயத்தின் நிலங்களைக் கொண்டு இந்த அரசாங்கத்திற்கும் நாட்டு மக்களுக்கும். . .

[1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மன்னிக்க வேண்டும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்தை விளக்கமாகச் சொன்னால் இந்த அரசு அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். நான் கேட்பது அவர்களைக் கேள்விகேட்டு மடக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல, புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் கேட்கிறேன். சிறுபான்மையோர் சமுதாயத்தில் முஸ்லீம்களும் கிறித்துவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதிலே கிறிஸ்துவர்களுக்கு, குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கேட்கிறாரா அல்லது முஸ்லீம் மசூதிகள், கிறிஸ்துவ தேவ ஆலயங்கள் வைத்திருக்கிற நிலங்களுக்கு விதிவிலக்குக் கேட்கிறாரா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஏற்கனவே நான் சொன்னேன். நிலம் உழுவவனுக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அரசியலமைப்பு எந்த அளவிற்கு மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்கு விதிவிலக்குக் கொடுக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு மாறாக, விதிவிலக்கு அளிக்காவிட்டால், அது செல்லாமல் போய்விடும் அல்லவா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதையும் கூறலாம் என்றுதான் இருந்தேன். இந்த மசோதா அரசியலமைப்புக்கு விரோதமாக, செல்லாமலும் போய்விட முடியும். . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : செல்லும் என்ற நம்பிக்கை அளிக்கின்ற விதத்தில் கேரளாவிலே அப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள்; அது செல்கிறது. செல்லாமல் போகவில்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஆகவே, இந்தச் சட்டம் அரசியலமைப்பிற்கு எப்படி உட்பட்டு அமைக்கப்பட வேண்டுமோ அப்படி அந்த முறையிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. என். கணபதி]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் பொழுது மைனாரிட்டிக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : அதைப் பற்றி ரொம்ப நேரம் விவாதித்து முடிந்து போய்விட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் விளக்கம் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு கிறிஸ்தவ குத்தகைதாரர் அல்லது முஸ்லீம் குத்தகைதாரர் ஆக இருந்தால் இந்தச் சட்டம் வழி செய்யவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே மைனாரிட்டிகளுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்கிற அவர்களுடைய வாதம் எப்படிச் சரியாகும்?

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய குத்தகைதாரர்களுக்கு நில உரிமை அளிக்கின்ற முறையிலே வருகின்ற இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று ஒரிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பொறுப்பேற்றவுடன், சமுதாயத்திலே உள்ள தாழ்த்தப்பட்ட நிலையிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி அவர்களுக்கு நன்மைகள் செய்து வருகின்றது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதிலே ஒரு படியாக இன்றைய தினம் உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையிலே இந்தச் சட்டம் இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை இந்த அவையிலே உள்ள அத்தனைக் கட்சிகளும் வரவேற்கின்ற நேரத்திலே தங்களுக்கிருக்கின்ற இரண்டொரு குறைகளையும் ஆசைகளையும் வெளியிட்டுக்கொள்வதிலே எந்தவிதத் தவறும் இல்லை என்ற முறையிலே நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கினார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஏழை எளிய மக்களைப் பற்றிக் கவலைப்படுகின்ற அதே நேரத்திலே, பணக்காரர்களுக்குத் துணை போகக்கூடாது என்று நினைக்கின்ற அதே நேரத்திலே,

[திரு. என். கணபதி]

[1973 ஏப்ரல் 2]

பேற்றினர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியபடி இடையிலே உள்ள தடுத்த வர்க்கம் என்ற வர்க்கத்தினர் அல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அந்த வர்க்கத்தையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டாண்டு அடிமைகளாக இல்லாமல் அவர்கள் தானும் நிலச் சொந்தக்காரன் என்று மார்தட்டிச் சொல்லக்கூடிய நேரத்திலே இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர், என்று வைத்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள் தங்களுடைய உரிமையை இழக்கக்கூடிய முறையிலே இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது.

அப்படி இருக்கிற நேரத்திலே கோயில்களுக்கும், பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுப்பதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. உத்தியோகத்திலே இருப்பவர்கள், சிறு வியாபாரம் செய்துகொண்டிருப்பவர்கள் தங்கள் உணவுக்காக என்று கொஞ்சம் நிலம் வைத்துக் கொண்டு அதைக் குத்தகைக்கு விட்டு குத்தகை மூலம் வருகின்ற நெல்லை உணவுக்காகப் பயன்படுத்துகின்ற அந்த மக்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்துள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: May I put one question with your permission, Sir. ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலே விதிவிலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

திரு. என். கணபதி: ஐந்து ஏக்கர் என்பதைப் பிரித்து குத்தகைதாரருக்குப் பாதி அதாவது $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்றும் சொந்தக்காரருக்குப் பாதி அதாவது $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்றும் இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. . .

முன் வடிவு

1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒருவரிடம் 5 ஏக்கர் நிலம் இருந்து அதை ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அந்த நில உடமையாளருக்கு 5 ஏக்கர் நிலத்தையும் பறித்துக்கொடுத்து விட்டால் அந்தக் குத்தகைதாரர் கதி என்ன ஆகும் என்பதைத் திரு. கணபதி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. என். கணபதி: பொதுப்படையாக நன்மைகள் செய்யும் ஒரு சட்டம் ஒரு சிலரைப் பாதிக்கத்தான் செய்யும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அதனால்தான் நாம் நிலவுடமையாளருக்கு இரண்டரை ஏக்கர் என்றும் அதுவரையிலும் பாடுபட்டு நிலத்தை உழுத குத்தகைதாரருக்கு 2½ ஏக்கர் என்றும் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் செய்கிறோம்.

திரு. என். கணபதி: அதே நேரத்திலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பொதுவாக இருப்பதாலே; எப்படிச் சீரான நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட நிலையில் அதை அவர்களே உணர்ந்து ஒரு அட்ஜஸ்ட்மெண்டிற்கு வந்து விடுவார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இன்னொரு ஆலோசனையும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்குக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். இந்த ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறவர்களுக்கு பாதி எடுத்தால் மீதி 50 செண்டி தான் இருக்கும். இந்த 50 செண்டை எடுத்து நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறபோது இப்படி 5 ஏக்கருக்குள் உள்ள உடமைக்காரர்களுக்கு மொத்தமாகக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குப் பெரும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஒருவர் சென்னையில் இருப்பார், அவருக்குத் தஞ்சாவூரில் நிலம் இருக்கும். அவருக்கு ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் இருக்கும். இப்போதிருக்கிற

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1973 ஏப்ரல் 2]

சட்டப்படி இதில் பகுதியைத் தான் விற்க முடியும். இதனால் ஏற்படுகின்ற இழப்பினை அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், அவர்கள் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் அல்ல; அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் தயக்கம் வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நிலத்தின் மதிப்பு 500-க்குக் கீழே இருக்குமானால் நஷ்ட சட்டை ஒரே தவணையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். கணபதி: நடுத்தர வர்க்கத்தினர் படும் அல்லல்களைச் சற்றுக் கவலையோடு கவனித்துப் பரிகாரம் தேடித் தரவேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களையும் வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கார்பன்சேஷன் வழங்கப்படுகிற நேரத்தில் குறைவாக நிலம் வைத்துள்ளவர்களுக்கு இப்போதுள்ள விதி முறைகள் என்ற முறைகளை அவர்களுக்கு அனுசரிக்காமல் அரசாங்கம் செய்கிற இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் இந்தத் தொகையை ஒரே தவணையில் பெற வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்று உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு அவர் பயிரிடுகிற நிலத்தை உரிமையாக்குகிற இந்தக் கொள்கையை வரவேற்கிறேன்.

இந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். உழப்பவருக்கே நிலம் வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கு எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. சமுதாயத்தினுடைய மாற்றங்கள் அப்படித்தான் அமைய வேண்டுமென்பதில் எங்களுக்கும் வேறுபாடு கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறுகிறேன். ஆனால் உழப்பவருக்கு நிலம் சொந்தமாகிற அதே நேரத்தில் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்படி சிறு நிலச்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. எ. வகாப்]

சொந்தக்காரர்கள் பெருவாரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தங்களுடைய வாழ்க்கையிலே வேண்டிய வசதிகளைப் பெற்று வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக விவசாயி என்று சொன்னால் விவசாயத்தில் என்ன வருமானம் உள்ளது என்று உண்மையில் பார்த்தால் நிலத்தை உழுது பார்த்தவர்களுக்குத் தான் தெரியும். குத்தகைதாரருக்கு இதில் வருகிற வருவாய் குறைவாக இருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் 2½ ஏக்கராகப் பிரித்துக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏற்படுகிற நேரத்தில் 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு ஒரு விதி விலக்காவது அளிப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், உழுபவருக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குவது என்று சொன்னால், நிலச் சொந்தக்காரரின் அனுமதி பெறாமல் எடுத்துக் கொடுத்து விடலாம். பக்கத்தில் இருக்கிற குத்தகைதாரர் சாட்சி சொன்னால் போதும் என்று இருப்பதை மாற்றி உறுதியான முறையில் சட்டமாக அமைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இதிலே சில குறைபாடுகள் ஏற்பட வழி உண்டாகும். யாரை வேண்டுமானாலும் சாட்சியாக அழைத்துக் கொண்டு வந்து மற்றவர்களின் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டு விடக்கூடிய குறைபாடு இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இதையும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறபோது 5,89,505 ஏக்கர் நிலங்கள் பதிவேட்டு சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அதிலே 4 லட்சம் ஏக்கர் பக்கம் வரை தனியார் நிலங்களாக இருக்கின்றன என்றார்கள்.

தனியார் நிலங்களை எடுப்பது பற்றியோ, அதை எடுத்து உழைக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது பற்றியோ எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை. அதில் இந்துக்களும் இருப்பார்கள். முஸ்லீம்களும் இருப்பார்கள், கிறிஸ்துவர்களும் இருப்பார்கள்.

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1973 ஏப்ரல் 2]

இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் பயனடைய வேண்டுமென்பதில் மாறுபட்ட கருத்துக் கிடையாது. இதை நிச்சயமாக வரவேற்கிறோம்.

எல்லாச் சமூகக் குத்தகைதாரர்களும் பயன் அடைய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் அற நிலையங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது பாதுகாப்பற்ற நிலையிலே அற நிலையங்கள் இருக்கின்றன என்று மதிப்பிற்குரிய ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மைனூரிட்டிகளுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த அளவிற்குக் கூடத் துணியவில்லை. மைனூரிட்டிகளின் உரிமைகள், ஃபண்டமெண்டல் ரைட்ஸ், ஜீவாதார உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற அடிப்படையில் எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், தமிழக அரசுக்கு மைனூரிட்டி மக்களிடத்தில் அக்கறை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன். ஒரு தாய்க்கு 4, 5 பிள்ளைகள் இருந்தால், அதில் ஒரு பிள்ளை சோனிப் பிள்ளையாக, சத்தில்லாத பிள்ளையாக இருந்தால் அந்தப் பிள்ளைக்குச் சத்துணவு கொடுத்து வளர்க்க வேண்டும் என்ற அதே நிலையில் தமிழக அரசு இருக்கிறது. அதே நிலையில் இனிமேலும் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிற நிலையில் இருக்கிறேன்.

மைனூரிட்டி மக்கள் என்ற அடிப்படையில் இந்த உரிமையைக் கேட்பதற்கு நிச்சயமாக உரிமை உண்டு. வாயில்லாத குழந்தைக்கு, பேசுவதற்குச் சக்தி இல்லாத குழந்தைக்குத் தாயே உணவு ஊட்டுகிற நிலையில் இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தான் இந்த நாட்டில் இருக்கிற முஸ்லிம்களுக்கும், கிருஸ்துவர்களுக்கும், சட்டப்படி பாதுகாப்புகளை நாங்கள் கேட்காமலே நீங்களே அளிக்கவேண்டியது. அந்த பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அந்த அடிப்படையில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அற நிலையங்கள் என்று சொல்கிறபோது, மருதிகள், சர்ச்சுகள் இருக்கின்றன இன்றைய நிலையில் சமுதாயத்தில் அனாதைகளாக இருக்கிற குழந்தைகளை வளர்க்கிற நிறுவனங்கள் அறநிலையங்கள் சார்பில்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. எ. வகாப்]

இருக்கின்றன. மருத்துவ சம்பந்தமான உதவிகளை அற நிலையங்கள் எடுத்து நடத்துகின்றன. இங்கே கொடுத்திருக்கிற கணக்குப்படி இஸ்லாமிய அற நிலையங்களில் 4,658 என்றும் திருஸ்துவ அற நிலையங்களில் 2,932 என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்து அற நிலையங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படவேண்டுமா என்றால், பொதுவாக அளிக்கப்படவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் நான் சொன்ன கணக்குப்படி பார்த்தால் குழந்தைகளில் எது சோலிப் பிள்ளை, எந்தக் குழந்தைக்குச் சத்துணவு தேவைப்படுகிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக முஸ்லீம்கள், கிருஸ்துவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட நியாய வார அடிப்படையிலே இந்த நிலத்திற்கெல்லாம் விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு இருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மார்க்கெட் விலையிலே அமைக்கப்பட்டு, இன்றையதினத்தில் என்ன நிலவரம் இருக்கிறது என்று பார்த்து அதன் அடிப்படையில் நிலத்திற்கு வேண்டிய பூரணத் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு, பூரணத் தொகையில் 75 சதவீதம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. 5 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு அந்தத் தொகையைப் பூரணமாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அற நிலையங்களைப் பற்றித்தான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு நிச்சயமாக நமக்கு அவகாசம் தேவைப்படுகிறது. என்ன காரணமோ, காலை இங்கு வருகின்ற வரையில் செலக்ட் கமிட்டிக்குச் செல்வதாக இருந்த இந்தத் தீர்மானமானது மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் இதிலே மிகவும் அக்கறைபோடு உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தின் காரணத்தினால் இப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இது இரண்டு நாட்களுக்கு முன் நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடத் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஏற்கெனவே அறிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டன.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 ஏப்ரல் 2]

காலையிலே இப்படிப்பட்ட முடிவிற்கு வந்து எடுக்கப்பட்ட ஒன்று அல்ல. அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எல்லாத் தலைவர்களும் பேசி எடுத்த முடிவு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே யோசனையாகக் கூறப்பட்டது என்று பேசப்பட்டது. இருந்தாலும் இந்த மாமன்றத்தில் பேசுகிற காரணத்தினால் இப்படி ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி செயல்படுவது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் முக்கியமான அற நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு சொன்னார்கள். இன்னும் திறந்த மனத்தோடுதான் இருக்கிறோம்.

உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிற நேரத்தில் மாற்றங்கள் வேண்டுமானாலும் கூடச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றார்கள். அந்தக் கருணை உள்ளத்தோடு பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்று, செலக்ட் கமிட்டிக்குச் சென்று திருத்தமாக வரவேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த இடத்திலேயே கூட இந்த திருத்தத்தை அற நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரை செய்து இந்த நாட்டில் உள்ள மைனாரிட்டி சமுதாய மக்களின் பரிபூரண அன்பைப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் நிலம் வாங்குகிற சட்டம் சம்பந்தமாக நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் வந்ததற்கேக் காரணம் உழைக்கிறவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்ட ஒன்றாகும். உழைப்பவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக வேண்டுமென்று இன்று சொல்லவில்லை. காந்திஜி அவர்கள் தேசியப் போராட்ட காலங்களில் விவசாயிகளைப் பார்த்து உழைப்பவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னது இன்றைக்கும் நினைவுக்கு வருகிறது. அது மாத்திரம் அவர் சொல்லவில்லை. உழைப்பவனுக்கு நிலம்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

சொந்தம், எழுதுபவனுக்குப் பேரை சொந்தம், படிக்கிறவனுக்குப் புத்தகம் சொந்தம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நோடியாக யார் யார் எதை உபயோகப்படுத்துகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் அது சொந்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று அன்றையதினம் காந்தி அவர்கள் சொன்னதன் அடிப்படையில் இதை ஒரு தேசியப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டு தேச முழுவதிலும் இருக்கக் கூடிய உழவர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்குகிற ஒரு கால கட்டத்தில் இன்றையதினம் நாம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

அந்த முறையில் பார்க்கும்போது இந்த நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பூமி அனைத்தும் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானது. இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான பூமிகளை அரசாங்கம் பார்த்து தங்கள் இஷ்டத்திற்கு சமூகத்திற்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்ய அத்தனை அதிகாரமும் இருக்கிறது. நிலத்தைக் கிரயத்திற்கு வாங்குபவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்துகிறார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய உரிமை. இன்றைய தினம் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதன் மூலமாக அவர்கள் வரி செலுத்துவது நிறுத்தப்பட்டு விடுகிறது. நாடு முழுவதும் விவசாயிகளுக்கு, உழகின்றவர்களுக்கு அவர்களுடைய உரிமை மறுக்கப்பட்டது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களுக்கு நியாயமான வாரம் கிடைக்காத நிலைமையும் இருந்தது. 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழு கொம்பு கூட மிஞ்சாது' என்ற பழமொழி இருக்கிறது.

அந்த முறையில் உழபவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் 1951-ம் வருஷம் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று கொண்டு வந்தார்கள். இதனால் அன்றைய தினம் நிலப் பிரபுக்கள் அமார்க்களப்படுத்தினார்கள், கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இருந்தபோதிலும் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. உழபவர்களுக்கு 40, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 60 வாரம் என்ற முறையிலே சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்றையதினம் விவசாயிகள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். நியாய

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1973 ஏப்ரல் 2]

மான வாரம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு 60, நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 40 என்ற வகையிலே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இதையெல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து நிலத்தில் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் குத்தகைதாரர்கள் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் 3 லட்சம் பேர்கள் குத்தகைதாரர்களாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்பக் குறைவானது. இந்த மாநிலத்தில் குறைந்தது 10 லட்சம் குடும்பங்கள் குத்தகைதாரர்களாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். கோவில், மடங்களுடைய கணக்கு சரியாக வரவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்திலும் கூட 1,32,000 ஏக்கர் இந்து கோயில்களிடமும், 4,258 ஏக்கர் முஸ்லீம் மத ஸ்தாபனங்களிடமும், 2,932 ஏக்கர் நிலம் கிறித்தவ மத ஸ்தாபனங்களிடமும் என்று சொன்னார்கள். மடாதிபதிகளுக்கு 7 லட்சம், 7½ லட்சம் நிலங்கள் சொந்தமாக இருக்கின்றன. அதிலே சாகுபடி செய்யக் கூடியவர்கள் பதிவு செய்யப்படாமலே வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே மோசடி நடக்கிறது. அதை எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் 10 லட்சம் பேர்களாவது குத்தகைதாரர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நிலத்தைச் சொந்தமாக்கும் நிலைமை ஏற்படுத்த முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களிலிருந்து ஏமாற்ற பல பெயர்களில் பிணியாக எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை நிலம் கூட அப்படித்தான் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கோ இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் குத்தகை கொடுத்ததாக தாஸ்தாவேஜ் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இன்றையதினம் நிலம் சொந்தமாக்கப்படப் போகிறதா? அவர்களுக்கும் நிலத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அரசாங்கம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விசாரணை செய்து, பிணமி நிலத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். 200 ஏக்கர் நிலத்தைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால்கூட சட்டப்படிச் செல்லாது என்று உயர்நீதிமன்றம்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்திலேயே, அந்த மாவட்டத்திலேயே இல்லாதவர்கள் எல்லாம் குத்தகைதாரர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது போல் மாநிலம் முழுவதும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை நிலப் பிரபுக்கள் ஏமாற்றி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று ஆயிரம் ஏக்கர் 500 ஏக்கர் என்று சொந்தப் பண்ணை நிலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் நிலமீட்சிப் போராட்டம் நடத்தியதை சபையில் எல்லோரும் அறிவார்கள். இந்தியா முழுவதிலும் நடத்தப்பட்டது. தமிழகத்திலே அப்படிப் பல பண்ணைகள் இருக்கின்றன. திருச்சியில் நங்கவரம் பண்ணை. அதிலிருந்து ஆயிரம் ஏக்கர் உபரியாக எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோன்று குன்னியூரார் பண்ணை, வடபாதி மங்கலம் பண்ணை, வாண்டையார் பண்ணை என்றெல்லாம் இருக்கிறது. எப்படி அரசு அவர்களிடமிருந்தெல்லாம் நிலங்களை மீட்கப் போகிறார்கள் என்று இப்போது நமக்குப் புரியவில்லை. உத்தரப் பிரதேசத்தில்கூட லட்சம்பர்க் பண்ணையை எடுத்து உழுகின்ற விவசாயிகளுக்கு 2 ஏக்கர், 2½ ஏக்கர் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கரை எடுத்து அப்படி விநியோகித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலும் அப்படி நிறைய எடுத்து விவசாயிகளுக்கு, உழவர்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். அந்த முறையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். குத்தகைதாரர்களுக்குச் சொந்தப்படுத்துகிற சட்டம் என்று சொல்ல வேண்டுமே தவிர குத்தகைதாரர்கள் நிலத்தை வாங்குகின்ற சட்டம் என்று சொல்லுவது அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை. இந்தச் சட்டம் என்றையதினம் அமலுக்கு வருகிறதோ அன்றைய தினத்திலிருந்து குத்தகைதாரர்கள் இந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாகிறார்கள் என்ற விதத்தில் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்து ஒருசில கருத்துக்களை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு வேளாண்மையைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கும் நாடு. கிராமங்கள் மிகுந்திருக்கும் நாடு. இந்த நாட்டில் கிராமப் பொருளாதாரம், சரியாக, சீராக அமைந்திட்டால்தான் நாட்டுப்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 ஏப்ரல் 2]

பொருளாதாரம் சீராக இருக்கும் என்பது எல்லோருக்குமே விளங்கும். கிராமப் பொருளாதாரம் சீராக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், கிராமங்களில் உழுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பொருளாதாரம் சீராக இருக்க வேண்டும். இதற்காக உழுகின்றவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை உடமையாக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையானது பல ஆண்டுகளாக, பல தலைமுறைகளாக, பல பத்தாண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகின்ற தத்துவம். அதனை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இந்தக் கிராமப் பொருளாதாரத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, உழவனுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஃப்ராக்மென்டேஷன் வரும், நிலங்கள் மீண்டும் பிரிவினை ஆகி பொருளாதாரத்தைக் கெடுத்துவிடும் என்ற அச்சம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அமெரிக்க நாட்டு ஸ்தானிகராக இருந்த செஸ்டர் பெளல்ஸ் இங்கிருந்து திரும்பிச் சென்ற பிறகு 'அம்பாஸடர் ரிப்போர்ட்' என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். உழவர்களுக்கு நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிடுவதால் ஃப்ராக்மென்டேஷன் வரும் என்று சொன்ன வாதத்திற்கு அழகாக அதிலே பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எதிர்ப்பு வாதமாக இருக்க முடியாது.

ஒன்றை நாம் செய்ய வேண்டும். நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுத்த பிறகும் சரியாக, பொருளாதாரத்திற்கு ஏற்ற வகையில் லாபகரமாக சாகுபடி செய்வதற்கான வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அதற்காகத்தான் கூட்டுறவு முறைகள் இருக்கின்றன. சர்வீஸ் கோவாப்பரேட்டிவ்ஸ், ஜாயின்ட் ஃபார்மிங் மூலம் ஃப்ராக்மென்டேஷனை அகற்றிட முடியும். நிலத்தில் பாடுபடுகின்றவனுக்கு வாழ்க்கை நடத்த வசதி இருக்க வேண்டும்; பாடுபட உற்சாகம் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள். இந்த இரண்டு அடிப்படைத் தத்துவங்களை வகுத்துத்தான் நிலத்தை உழுபவனுக்குச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இதைச் செய்யும்போது ஒன்றை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தத்தை சிறுகச் சிறுக, பகுதிப் பகுதியாகச் செய்யும்போது அது பல கேடுகளுக்குக் காரணமாகி விடுகிறது. சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள வழி ஏற்படுகிறது. இது முழுமையாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய என்னவெல்லாம் ஒத்தாசை புரிய வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் அரசு திட்டங்களை வகுத்துச் செயலாற்ற வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆங்காங்கு நங்கவரம் போன்ற பல பண்ணைகள் இருக்கின்றன. இப்படி ஒரு சட்டத்தையும் கொண்டு வந்துவிட்டு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதற்கு அனுமதி தருவது என்பது சரியாக இருக்காது. ஆகவே தமிழ் நாட்டில் ஆப்ஸன்ட்ஸ் லான்ட்லார்டிஸம் இல்லாத ஒரு நிலையை நாம் உண்டாக்கவேண்டும். அதேபோல் உழவர்கள் உழவடை செய்கிற நிலத்திலிருந்து அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை சரிவர நடத்தும் ஒரு நிலையை உண்டாக்கினால்தான் நமது செயல் சரிவரச் செய்த செயலாகும்.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு நிலை இருப்பதாக எனக்குத் தகவல் வருகிறது. குத்தகைப் பதிவுச் சட்டம் இருக்கிறது. இந்தக் குத்தகைப் பதிவுச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள அங்கே ஒரு முறையைக் கையாள்வதாகச் சொல்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களை எல்லாம் அவர்களின் பெயர்களை மாற்றிவிட்டு தண்ணீர் இறைப்பதற்கான லைசென்ஸ்கள் என்று மாற்றி வைத்து குத்தகைதாரர்கள் பதிவுச் சட்டத்தின்படி அவர்களைப் பதிவு செய்ய விடாமல் தடுத்து நிறுத்தி வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மெய்யான குத்தகைதாரர் எவருக்கும் சட்டத்தின்படி உள்ள உரிமைகள் பறிக்கப்படாமல் தகுந்த பாதுகாப்பைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள், சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று. அதற்காக அவர்கள் கோவில்களுக்கு விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 ஏப்ரல் 2]

இதைப்பற்றி ஒரு 'ராங்க் நோஷன்' அல்லது ஒரு 'மின் கன்ஸெய்ஷன்' சிறுபான்மையினர் உரிமை குறித்து இருக்கிறது. சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்பு என்றால் பாதுகாப்பு எதற்கு? சிறுபான்மையினர் என்ற காரணத்திற்காக அவர்களுக்குத் தனியாகத் தீங்கு செய்துவிடக் கூடாது, அவர்களுக்கு ஓரவஞ்சனை செய்யக்கூடாது என்பதுதான் சரியே தவிர சிறுபான்மையினர் என்பதற்காக அவர்களுக்கு என்று தனிச் சலுகைகள் வழங்க வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அதாவது . . . (திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : க்ளாரிபிக்கேஷன் என்றால் அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு க்ளாரிபிக்கேஷன் கேளுங்கள்.

*திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சமுதாய நலன் கருதி சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக மற்றவர்களுக்குச் செய்யப்படுவதில் இருந்து விதிவிலக்கு கோருவது சரியல்ல. அது சிறுபான்மையினருக்குப் பாதுகாப்புத் தருவதாகாது. ஆகவே பாதுகாப்பு என்று சொன்னால் எல்லோருக்கும் ஒரே வகையில் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். சிறுபான்மையினர் என்பதற்காக அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு இருக்கக்கூடாது.

அடுத்து, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து யாருக்குமே விதிவிலக்கு இருக்கக்கூடாது. அரசாங்க நிலம் உட்பட விதிவிலக்கு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்வோன். காரணம், அரசாங்கம் இன்று பெரிய முதலாளியாக ஆகிவிடுகிறது. ஏராளமான நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரராக ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அரசாங்க நிலங்களுக்கும் கூட விதிவிலக்கு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, இச் சட்டத்தில் பல்வேறு திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. தான் பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, குத்தகைதாரர்கள் நிலத்தை வாங்கிக் கொள்வதில் டைம் லிமிட் கொடுப்பது என்பது கூடாது. காரணம் அவர் குத்தகைதாரர். குறித்த நேரத்தில் பணம் அவரிடம் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அதற்குக் காலவரையறை இருக்கக்கூடாது. ஆனால் நிலத்தைச்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

சொந்தச் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்வதில் காலவரையறை குறிப்பிடப்படாமல் இருக்கிறது. இது தலைமீழாக இருக்க வேண்டும்.

சொந்தத்தில் சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் காலவரையறை வேண்டும். ஆனால் குத்தகைதாரர் அதை வாங்கிக்கொள்வதற்குக் காலவரையறை இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்து, நாம் சட்டங்கள் இயற்றிவிடுகிறோம். பிறகு அந்தச் சட்டம் சரியாகச் செயல்படுகிறதா என்பதற்கு உத்தரவாதம் நமக்கு வேண்டும். இன்று நாட்டில் பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஆனால் அந்தச் சட்டங்களை உடைத்து தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் பலர்.

நாம் இயற்றுகிற சட்டத்தின் பலன் குத்தகைதாரர்களுக்கு சரியாகக் கிடைக்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தரப்பில் ஒரு கருத்து சொன்னார்கள். இதைக் கவனிக்க மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது நல்ல கருத்து. அப்படிச் செய்வதால் தவறுகள் நடக்காமல் இருக்கும். குத்தகை இருந்தும் எட்டில் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் குத்தகைதாரர்கள் அல்ல என்று நிலச் சொந்தக் காரர்கள் சொல்வதற்கு வழி இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால் மக்கள் பிரதிநிதிகள் கையில் இதை ஒப்படைத்து விட்டால் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும் யார் யார் குத்தகை தாரர்கள் என்று. கோளா சட்டத்தில் ஒன்றை வைத்திருக்கிறார்கள். தாங்கள்தான் குத்தகைதாரர்கள் என்று நம்பும்படி அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் போதும், அவர்கள் வார்த்தையை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று, அங்குள்ள சட்டத்தில், கோளாச் சட்டத்தில் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு கமிட்டி என்றால் அதில் உள்ள உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும், உள்ளூரில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும் யார் யார் குத்தகைதாரர்கள் என்று. ஆகவே அது ஒரு சிறந்த யோசனையாகும். அதோடு தாமதம் இல்லாமல் விரைவில் இது நடைபெற வேண்டும். தாமதமாகிவிட்டால் பல தவறுகள் ஏற்படும், பயன் இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே நிலத்தைக் கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

[1973 ஏப்ரல் 2]

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவர் அவர்களே, 'உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும்' என்ற நல்ல தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேயும், உழைப்பவனுக்கு மதிப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற நல்ல லட்சியத்தின் அடிப்படையிலும் இந்த நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நம் அரசை நான் மிகவும் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக இன்றைக்கு லட்சோபலட்சம் உழவர் பெருமக்கள் மகிழ்ச்சிக் கடலில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தைத் தாமதப்படுத்தும் வாயிலாக அல்லது பொறுக்குக் குழுவிற்கு அனுப்புவதன் வாயிலாக இந்தச் சட்டத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை நாம் நிறைவேற்றுவதிலிருந்து தவறிவிடக்கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள் எப்படி எப்படி எல்லாம் இதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்று இன்றைக்கு யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாம் எவ்வளவுக்கேவ்வளவு இங்கு பேசிக்கொண்டு நேரத்தை வீணாக்குகிறோமோ, அதேநேரத்தில் அவர்கள் பல யோசனைகளை உருவாக்கி இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழி வகைகளை கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே எவ்வளவு சிக்கிரமாக இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமோ, அந்த அளவிற்கு இதை விரைவில் நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்வதினால் இலட்சோப லட்சம் உழவர் பெருமக்கள் நம்மை வாழ்த்துவார்கள் என்றும் நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேநேரத்தில் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கிற நேரத்தில், பத்து பதினைந்து ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்கள் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள 12 ஆண்டு வருமானத்தைக் கணக்கிட்டு காம்பன்சேஷன் கொடுக்கிறார்கள்.

நான் சிறிது தீவிரமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 12 ஆண்டுகள் அல்லது 15 ஆண்டுகள் குத்தகையை அனுபவித்து வந்தவர்களிடம் இருந்து நிலத்தைப் பெறும்போது அவர்களுக்குக்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. கு. காமாட்சி]

காம்பன்சேஷன் கொடுக்காமலேயே அந்த நிலம் குத்தகை தாரருக்குச் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டும். இதை நான் மிகவும் அழுத்தந்திருத்ததாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று திரு. கணபதி அவர்கள் சொன்னார்கள், ஐந்து ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று. திரு. கணபதி அவர்களைப் போன்றவர்கள் இங்கு வக்கீல்களாக இருந்துகொண்டு அங்கிருக்கிற நிலத்திலிருந்து வரும் அரிசியைத்தான் சாப்பிட வேண்டும் என்ற ஒரு நியதி கிடையாது. அவர்கள் வாங்கிக் கூடச் சாப்பிடலாம். ஆகவே அவர்கள் சொன்னதைப்போல் ஒரு சின்ன விதிவிலக்கு கூட இந்தச் சட்டத்தில் வைக்காமல் இருப்பது மிகவும் நல்லது.

திரு. என். கணபதி : வக்கீல் வேலை செய்பவர்கள் விலைக்கு அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். வக்கீல் வேலை செய்வதற்குத் திறமையான மூளை வேண்டும். அதற்கு நல்ல அரிசி சாப்பிட்டால்தான் அங்கு நல்லபடியாக வக்கீல் வேலை பார்க்க முடியும்.

திரு. கு. காமாட்சி : சென்னையில் இருப்பவர்களுக்குப் பல ரகமான அரிசிகளைப் பார்த்து வாங்குவதற்கான சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆத்தூர் கிச்சடி, காஞ்சிபுரம் கிச்சடி, பக்கத்தில் உள்ள ஆந்திராவில் இருந்து வரும் நெல்லூர் அரிசி இவையெல்லாம் கிடைக்கின்றன. ஆகவே அது தேவையில்லை என்று கூறிக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று அமர்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழக அரசின் சார்பாக, நல்ல சோஷலிஸ நோக்கத்தோடு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த அறநிலைய நிலங்களை எடுக்கும் சட்டத்தை பார்வோட் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பாக மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1973 ஏப்ரல் 2]

இந்தச் சட்டத்தை, பல ஆண்டுகளாக, பல காலமாக For each one according to his position and for each one according to his capacity, என்ற காரல் மார்க்ஸின் மகத்தான திட்டத்தை, உலகத்திலுள்ள சோஷலிஸ நாடுகள் அத்தனையும் அவர்களுடைய புகழ், சரித்திர அமைப்புகள், மக்கள் பிரச்சினைகள் இவற்றிற்கு உகந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில், க்ரந்தி அடிகள் கூறியதுபோல் இந்த நாட்டு மக்களின் கலாசாரம், மனோநிலை இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில், நேதாஜி போஸ் அவர்களைப் போன்றவர்களின் முற்போக்குத் திட்டங்களை இன்று நம் கலைஞர் அவர்களின் அரசு கொண்டுவருவதை நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜனநாயக நாட்டிலே டேமாக்ரசி என்றால் ஈழல் பை மெஜாரிட்டி என்று பொருள்—நாம் அரசாங்கத்தை மெஜாரிட்டி மக்களின் ஆதரவைப் பெற்று ஆட்சி நடத்துகிறோம். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய சட்டமாக இருக்கிறது, ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் சட்டமாக இருக்கிறது என்று இருந்தபோதிலும், பெரும்பான்மையான மக்களின் உள்ளத்தை பாதிக்காத வகையில், ஓரளவுக்கு அந்த மக்களும் இதைப் புரிந்து கொள்ளும் அடிப்படையில் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, அதன் மூலம் மக்களுக்கு இதனுடைய நன்மைகளை எடுத்துக் கூறி, மேலும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவாக ஆராய்ந்து அந்த மக்களும் நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரணம், இந்தச் சட்டம் மத சம்பந்தமாக உள்ள சொத்துக்களைப் பாதிக்கிற காரணத்தால், மத உணர்ச்சியுள்ள மக்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளுக்கும் மதிப்புக்கொடுத்து, அவர்கள் மனம் புண்படாத வகையில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. கே. கந்தசாமி]

இது காலதாமதப்பட்டால் நிலச்சுவான்தார்கள் இதில் பல கோளாறுகளைச் செய்துவிடுவார்கள் என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் ஐயம் தெரிவித்தார்கள். அது உண்மை மென்றாலுங்கூட, நாம் பல சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம், அப்படிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச் சட்டங்களுக்கு 'ரிட்ராஸ் பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்தும் கொண்டு வருகிறோம். பல மாதங்கள், பல வருஷங்கள் முன்பு அந்தச் சட்டத்திற்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறோம். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்திற்கும், 'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்து கொண்டு வரலாம்.

ஆகவே, இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்குக் கொண்டு வரலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அரசு இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்களும், கலைஞர் அவர்களும் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் நாம் ஒரு நல்ல சட்டமாக இதைக்கொண்டு வரலாம் என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அரசு இன்று நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து முன் வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் 12 வருடத் தவணையில் அந்த நிலத்தின் மதிப்பை செலுத்தலாம் என்று சொல்லியுள்ளதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். 1-2 உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு 'வித் அவுட் காம்பன் சேஷன்' நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அது மிகப் புனிதமான சோசலிசக் கருத்துத் தான், என்றாலும் கூட நாட்டில் சோசலிச கருத்தைச் சட்டமாக்கி விட்டால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அப்படி நடைமுறைப்படுத்துகிறபோது, மக்கள் இந்தச் சட்டம் நமக்காக கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், நம்முடைய சகோதரர்களை வாழ்விக்க வந்த சட்டம் என்ற பொறுப்புணர்ச்சி போடு அதை அவர்கள் அணுகவேண்டும். அப்படிப்பட்ட முறையில் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால் தான் நாட்டில் சோசலிசமும் கொண்டு வரமுடியும், நாட்டுமக்களுக்கு நன்மையையும் செய்ய முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 ஏப்ரல் 2]

அப்போது தான் இப்படிப்பட்டச் சட்டங்களையும் நல்ல முறையில் நாம் நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் இன்னும் பக்குவம் அடையாத மக்கள் பலரை வைத்திருக்கிறோம். அவர்களையும் பக்குவப் படுத்தி, அவர்களிடத்திலும் இத்தகைய திட்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் பெற்று இந்தச் சட்டங்களை அமல்படுத்துவது தான் நல்லது என்ற கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய சகோதரர்கள் 'மைனரிட்டிக்குப் ப்ரொடெக்ஷன்' வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இந்துக்கள், கிருஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்புத் தேவைதான். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இங்கே 'அன் ஆர்கனைஸ்டி கம்யூனிட்டியாக' இருக்கும் சமுதாய மக்களுக்கும் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலைஞர் அரசு இதைக் கருணையோடு கவனித்து செய்யவேண்டுமென்று கோரி, இந்தச் சட்டத்தை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதால் பாதகம் ஏற்படாது. ஆகவே, இதை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கோரி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி. சி. கந்தசாமி : மாற்றுத்தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு நல்ல சட்டம். இந்த நல்ல சட்டத்தை நல்ல விதத்தில் அமல்படுத்தவேண்டுமென்பதில் பெரிய அக்கறை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 3,86,520 குடியானவர்கள், குத்தகைதாரர்கள் பயன் அடையப்போகிறார்கள். 5,89,505 ஏக்கர் நிலங்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப்படவிருக்கிறது. சில உறுப்பினர்கள். இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த மாதிரியான நல்ல சட்டத்தை சுடசுடக்கொண்டு வந்தால் தான் என்ன பலனை அது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விரும்பி கொண்டுவருகிறோமே அதை அடைய முடியும்.

மதிப்பிற்குரிய ஹாண்டே அவர்கள் எப்போதும் சொல்வது போல் ஒரு வாதம் சொன்னார்கள். நிலத்தைத் துண்டாடுவதால் உற்பத்தி அதிகமாகாது என்று சொன்னார்கள். நிலச்சீர்த்திருத்தம்

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

வந்த பிறகு இன்று நாட்டில் உணவு உற்பத்தி ஏராளமாகப் பெருகியிருக்கிறது. அதைத்தான் இன்றுள்ள நாட்டின் நிலைமை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: உரம், இர்ரிகேஷன் பெசிலிடிஸ் முதலியவற்றினால் உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. இன்னும் இதை நன்றாகச் செய்திருந்தால், இன்னும் அதிகமான உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்க முடியும். இதை அவர்கள் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நிலச்சீர்திருத்தம் வந்தபிறகு தான் உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று பிளானிங் கமிஷன் கூடச் சொல்லி இருக்கிறது. உலகமே அழிந்தாலும் தனிவுடைமைக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று தான் அவர்களே கூறுவார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் சொன்னது வேறு. அவர்களுடைய கொள்கை பிரகாரம், டெனன்ட்ஸ் கூட உரிமையாளராக இருப்பதற்கு சான்ஸ் கிடையாது. Nobody should possess a cent of land. Everything should be nationalised. பாஸிசி பேசவேண்டிய தேவையில்லை. என்னுடைய பாஸிசிக்கும் அவர்களுடைய பாஸிசிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. Even tenants cannot hold the lands. அவர்களுடைய கொள்கை படி எல்லாமே சமுதாயத்திற்குச் சொந்தம் நாட்டுக்குச் சொந்தம். Therefore, let us not go into it. நான் சொல்வது என்ன வென்றால் கூடிய வகையில் சிறிய சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள் 4 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் வைத்து இருக்கிறவர்களை வாழவிடலாம் என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நம்முடைய ஹாண்டே அவர்கள் உடனடியாக இருக்கக்கூடிய பிரச்சினையைப் பார்க்காமல், ஆயிரம் வருடத்திற்குப் பிறகு என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றி

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 ஏப்ரல் 2]

எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். எங்கே கம்யூனிசம் வந்துவிடுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். நாட்டு மக்கள் சம்மதம் இல்லாமல் எதுவும் செய்துவிட முடியாது.

இன்று விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுப்பதற்காக நாங்கள் சொல்கிறோம். உழுவலனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்கச் சொல்கிறோம். இன்னும் 10-15 வருடத்திற்குப் பிறகு எப்படி இருக்கும் என்பதை யார் சொல்வது. 15 வருடத்திற்குப் பிறகு நாமே எப்படியிருப்போமோ? அப்போது இருக்கிற அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தது அது. ஆகவே, அதைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை.

இந்த 2-3 மாதம் ஒத்தி வைத்தால் அதனால் பல சிக்கல்கள் வரும். முதலாளிகள், அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருப்பவர்கள் டமாரம் அடிக்கத் தொடங்கிவிடுவார்கள். பத்திரிகைகளில் எழுதுவார்கள். ஆகவே தான் இதை உடனடியாகச் சுடச்சுட நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதால் யாருடைய முதலும் முழுகிப் போய்விடவில்லை. 5 ஏக்கருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே நிலத்தை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. அது அவருடைய 'பன்டமன்டல் ரைட்ஸ்' இந்தியாவில் நிலத்தை வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் உரிமை உண்டு.

இன்றையதினம் சர்க்காரே அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அதை டெனன்ட்ஸ்களுக்கு உரிமையாக்கவேண்டும். அப்படிச்செய்வது ரொம்ப சிக்கல் இல்லாமல் இருக்கும். ஆபத்தான ஏற்படாது. இன்றையதினம் கையெழுத்துக்கூட போடத் தெரியாமல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த சட்ட நுணுக்கங்கள் எல்லாம் தெரியாது. ஆகவே, அவர்கள் மிகச் சுலபமான முறையில் அந்த நிலங்களைப் பெறுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அவர்களுக்கு நீங்கள் தான் கார்டியன். எனவே,

1973 ஏப்ரல் 2] [திரு. மணவி சி. கந்தசாமி]

இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்தும் பொறுப்பை நீங்கள் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

12 மாதமோ, 12 வருஷமோ—அவ்வளவு தவணைகளில் வாங்குவது என்ற முடிவுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தவணைகளில் வாங்கக் கூடிய உரிமையையும் சேர்த்து அரசாங்கமே பொறுப்பை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் இதில் செயல்பட முடியும். ஆனால் பல இடங்களில் விவசாயிகள், அப்பாவினளாக இயக்கமேதுமில்லாமல், உதாபனமில்லாமல், இந்த உரிமையைப் பெறுவதற்கு வேறு கட்சிகள் முன்வந்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூட முடியாத நிலையில், கொடுத்த உரிமையை அனுபவிக்கக் கூட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களுக்கும் இந்த உரிமைகளைக் கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் இதில் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இப்படி மாற்றிக்கொண்டு வருவது தான் நல்லது.

ரிசம்பஷன் பற்றி பலர் பேசினார்கள். ஒருவன், பைத்திய மாகவோ, திறமையற்றவனாகவோ, அல்லது ஒரு விதவையாகவோ இருந்தால், இப்படிப்பட்ட இனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றி சிந்திக்கலாம். அவர்கள் இந்த குத்தகையை தொடர்ந்து வைத்துக்கொண்டிருக்க அனுமதி அளிக்கலாம். புத்தி சுவாதீனமற்றவர்கள், வேறு வழியே இல்லாமல், வாழ்வதற்கு இதையே நம்பி இருக்கக்கூடிய விதவைகள் ஆகியவர்கள் பற்றி சீக்கிரத்தில் முடிவுக்கு வந்து விடலாம். செலக்ட் கமிட்டியில் வாதப்பிரதிவாதங்கள் தான் அதிகமாக இருக்குமே தவிர, நிலைமையைக் குழப்பவேண்டுமென்று நினைக்கிற குழப்பவாதிகள் பண்டிதர்கள் விவாதம் பண்ணுகிற அளவுக்குத்தான் செலக்ட் கமிட்டி இருக்குமே தவிர, வேறெதுவும் நடக்காது. காரியத்தை சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டும், சுருக்கமாகச் செய்ய வேண்டும். மக்களுக்கு எதையும் சூடாகத் தரவேண்டும். எனவே, செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டிய தேவையில்லை என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1973 ஏப்ரல் 2]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, பொறுக்குக் குழு போடுவதன் காரணமாக பிரச்சினை ஆறிவிடும், இடையிலுள்ள ஒருமாத காலத்தில் இந்தப் பிரச்சினையின் சூட்டை தணித்துவிடக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடும் என்ற கருத்தினை பெரியவர் மணலி அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். நான், இந்த இரண்டிற்கும் பொதுவான ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். விவாதம் நாளைக்கும் தொடர்ந்து நடைபெற விருக்கின்றது. ஆகவே, பொறுக்குக் குழுவுக்கு விடாமலும், அதே நேரத்தில் எல்லாத் தலைவர்களையும் கலந்து ஒரு ஏற்பாட்டினைச் செய்வது நல்லதாக இருக்குமென்ற வகையில், அந்த ஏற்பாட்டினைச் செய்துகொள்ள வேண்டி, இன்று மாலை நான்கு மணிக்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாத் தலைவர்களையும் சந்தித்துப் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். குறிப்பிட்ட சில தலைவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிலர் கேட்கப்படவில்லை. அவ்வாறு நான்கு மணிக்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற தலைவர்களும் பேசிய பிறகு, நானும், அவரும், சட்டத் துறையிலுள்ளவர்களும் பேசி நாளைக்கு முடிவு செய்து கொள்ளலாம். இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டிற்குக் கம்யூனிஸ்டிக் கட்சியும், ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, எங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நாங்கள் ஒத்துழைக்கத்தயாராக இருக்கிறோம். தாராளமாக, 4 மணிக்கு வரத் தயாராக இருக்கிறோம், கருத்துக்களைச் சொல்லவும் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, நாங்களும் வந்து எங்கள் கருத்தைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, முஸ்லீம் லீக் கட்சியினர் விருந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து நிமிடங்களுக்கு முன்னால் எங்களை விட்டால் போய்ச் சேருவதற்கு வகையாக இருக்கும். (குறுக்கீடு) நாங்கள் மட்டுமல்ல, எல்லோரும் தான்.

1972 ஏப்ரல் 2]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்தக் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு கட்சித் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாமல், கட்சிச் செயலாளர்களும் அழைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கட்சித் தலைவருக்குத் துணையாக யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். துணையாக இருந்து சருத்து பரிமாறிக்கொள்ளலாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இப்போது எல்லோரும் விருந்துக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ்ஸுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கமிட்டி ரும் காலியாக இருக்கிறதா என்பதை அறிந்து காலியாக இருந்தால், கமிட்டி ரும்லேயே விவாதத்தை வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என், உங்களுடைய அறை போதாதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கமிட்டி ரும்தான் இருக்கிறதே—என்பதால் தான் சொன்னேன்.

(திரு. மணலி கந்தசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தம்முடைய பேச்சை நாளைக்குத் தொடரலாம்.

பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று பேரவை நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.25 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

(6) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

92. Notification issued with G.O. Ms. No. 2649, Rural Development and Local Administration, dated the 22nd December 1972. in regard to certain amendments to the Rural Development and